

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 3T/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010363
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2025:4422010363.39

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Cvikovej a prísediacich A. B. a C. D., v trestnej veci obžalovaného E. F. G., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1 Pv12/22/4404 zo dňa 06.07.2022, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 26.11.2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný E. F. G., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom
I. J. XX/XX, K.,

je vinný, ž e

v úmysle vylákať dodávky betónu na výstavbu stavby polyfunkčného domu „C. L. – H.“, povolenej stavebným povolením E. H. J. X/XXXX-XXXX/XXXX-X z 14.04.2008, právoplatným dňa 24.04.2008, predstierajúc v rozpore so skutočnosťou, že je stavebníkom tejto stavby a zároveň aj vlastníkom nehnuteľností v katastrálnom území H., evidovaných Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX ako pozemky parcelného čísla XXX/X D. XXX/X, na ktorých sa výstavba tejto stavby uskutočňovala, v presne nezistený deň začiatkom mesiaca jún 2008 v obci M. ústne dohodol s poškodeným D. I., nar. XX.XX.XXXX, podnikajúcim pod obchodným menom D. I. F. I., s miestom podnikania M., B. N. XXXX, dodávky betónu na výstavbu uvedenej stavby „C. L. – H.“ uskutočňovanej na uvedených parcelách, dňa 07.06.2008 uhradil zálohu vo výške 250.000,- Sk (8.298,48 Eur) a následne telefonicky objednával jednotlivé dodávky betónu na uvedenú stavbu hoci vedel, že poškodenému za všetok dodaný betón nezaplatí, pričom na základe tejto dohody poškodený na základe telefonických objednávok obžalovaného dodal betón na výstavbu predmetnej stavby, a to

- v období od 17.06.2008 do 21. 06. 2008 betón triedy C16/20 v celkovom množstve 301,90 m³,
- v období od 03.07.2008 do 17.07.2008 betón v celkovom množstve 243 m³, z toho betón triedy C16/20 v množstve 232,80 m³ a betón triedy C20/25 v množstve 10,20 m³,
- v období od 18. 07.2008 do 10.09.2008 betón v celkovom množstve 278,80 m³, z toho betón triedy C16/20 v množstve 202,80 m³, betón triedy C20/25 v množstve 44 m³, betón triedy C25/30 v množstve 12 m³ a betón triedy C30/37 v množstve 20 m³,
- dňa 17.01.2009 betón triedy C30/37 v celkovom množstve 10,20 m³,
- v období od 28.01.2009 do 17.09.2009 betón v celkovom množstve 309,80 m³, z toho betón triedy C16/20 v množstve 3,60 m³, betón triedy C20/25 v množstve 45,20 m³ a betón triedy C30/37 v množstve 261,00 m³,

pričom obžalovaný nebol stavebníkom tejto stavby, nebol ani štatutárnym orgánom stavebníka - spoločnosti O. H. P., O.: XXXXXXXX ani inak oprávnený konať v jej mene, ako ani nebol vlastníkom nehnuteľností, na ktorých bola výstavba tejto stavby realizovaná, okrem uvedenej dňa 07.06.2008 uhradenej zálohy a dňa 23.08.2008 zaplatenej sumy vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 Eur) žiadne

ďalšie peniaze za dodaný betón v celkovej hodnote 75.071,34 Eur ani po urgenciách poškodeného nezaplatil a zvyšok kúpnej ceny za dodaný betón neuhradil ani potom, čo poškodený obžalovanému dňa 27.04.2010 vystavil faktúru č. XXXXXXXX so stanoveným dátumom splatnosti 28.04.2010, ktorým konaním obžalovaný spôsobil poškodenému D. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., B. N. XXXX, podnikajúcemu pod obchodným menom D. I. F. I., s miestom podnikania M., B. N. XXXX, IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 63.453,47 Eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“).

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 277a odsek 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“), s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno j), písmeno p) Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a s použitím zásad podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a za podmienok 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe sa ukladá probačný dohľad.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 Trestného zákona a § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť, spočívajúca v príkaze:

- zamestnať sa v skúšobnej dobe,
- počas skúšobnej doby preukazovať zdroj svojho príjmu.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 6 Trestného zákona s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno f) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu alebo člena štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste, uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 2Tk/2/2014 z 18.06.2025, právoplatným dňa 20.06.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému D. I., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom M., B. N. XXXX, škodu vo výške 63.453,47 Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodený D. I., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom M., B. N. XXXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod sp.zn. 1Pv/12/22/4404 dňa 06.07.2022 na Okresnom súde Nové Zámky obžalobu na obvineného E. F. G. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 4 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) v rozpore so skutočnosťou vydávajúc sa za štatutárneho zástupcu spoločnosti O. H., s. r. o., O.: XX XXX XXX a aj za vlastníka nehnuteľnosti evidovanej na liste vlastníctva číslo XXXX ako parcely číslo XXX/X D. XXX/X, vedenej na Okresnom úrade Nové Zámky, Katastrálnom odbore, katastrálne územie H., si v presne nezistený deň v mesiaci jún 2008, v meste H. na základe ústnej dohody s povereným zástupcom stavebnej spoločnosti E., P., so sídlom spoločnosti N. J. XX, C. I., F. C., narodeným XX.XX.XXXX, bytom Q., R. XXX, E., dohodol výstavbu polyfunkčného domu „P. L.“, H., na uvedených parcelách, zároveň prisľúbil, že zmluvu o dielo na realizáciu stavby so stavebnou spoločnosťou E., P., N. uzavrie dodatočne počas priebehu stavebných prác, v tomto zmysle spoločnosť E., P., N. začala dňa 25.06.2008 stavebné práce na výstavbe predmetného polyfunkčného domu, pričom

- v období od 25.06.2008 do 26.06.2008 vykonala vytýčenie základov v celkovej cene 444,38 Eur s DPH,
- v období od 02. 07. 2008 do 11.07.2008 vykonala zemné práce, a to konkrétne výkop pre základové pásy a studne, rozprestrenie a odvoz prebytočnej zeminy, úprava terénu v celkovej cene 352,67 Eur s DPH,
- v období od 03.07.2008 do 17.07.2008 vykonala práce na základoch, a to konkrétne betónovanie základových konštrukcií v celkovej cene 12.501,99 Eur s DPH,
- v období od 28.07.2008 do 31.07.2008 vyhotovila násyp zo štrkodrviny pod podlahovú železobetónovú dosku v celkovej cene 2.111,94 Eur s DPH,
- v období od 01.08.2008 do 14.08.2008 vykonala vystuženie podlahovej železobetónovej dosky a betónovanie podlahovej železobetónovej dosky v celkovej cene 14.583,93 Eur s DPH,
- v období od 11.08.2008 do 13.08.2008 vykonala izoláciu proti vode pod murivo I.NP v celkovej cene 60,32 Eur s DPH,
- v období od 15.07.2008 do 10.09.2008 a v období od 19.11.2008 do 27.01.2009 vykonala zvislé nosné konštrukcie a to konkrétne príprava železobetónových stĺpov a stien 1. NP a 2. NP budovy, debnenie železobetónových stĺpov a stien 1. NP a 2. NP, vystužovanie železobetónových stĺpov a stien 1. NP a 2. NP, betónovanie železobetónových stĺpov 1. NP a 2. NP, betónovanie železobetónových stien 1. NP, oddebnenie železobetónových stĺpov a stien 1. NP v celkovej cene 15.451,61 Eur s DPH,
- v období od 03.09.2008 do 24.11.2008 a v období od 05.01.2009 do 16.01.2009 vykonala vodorovné nosné konštrukcie a to prípravu železobetónových stropov a vencov 1. NP a 2. NP budovy, debnenie železobetónového stropu nad 1. NP, vystužovanie železobetónového stropu nad 1. NP, betónovanie železobetónového stropu nad 1. NP, oddebnenie železobetónového stropu nad 1. NP, debnenie železobetónového schodiska na 1. NP, betónovanie železobetónového schodiska na 1. NP v celkovej cene 18.500,87 Eur s DPH,
- v období od 29.07.2008 do 10.09.2008 a od 05.12.2008 do 16.12.2008 vykonala zvislé výplňové konštrukcie a to murovanie obvodového muriva a stien na I.NP, murovanie obvodového muriva a stien na 2. NP v celkovej cene 10.725,01 Eur s DPH,
- v období od 25.07.2008 do 30.07.2008 vykonala iné konštrukcie a to vodovod a kanalizáciu v celkovej sume 395,01 Eur s DPH,
- dňa 28.10.2008 a v období od 08.01.2009 do 19.01.2009 vykonala iné práce, a to vyhotovenie lešenia a ochranného zábradlia v celkovej cene 296,69 Eur s DPH,
- počas celej realizácie spoločnosťou E., P., t.j. od 25.06.2008 do 27.01.2009 vykonala aj iné práce, a to drobné búracie práce, upratovanie a zriadenie staveniskovej búdky v celkovej výške 57,55 Eur s DPH. Stavebné práce však spoločnosť E. P. N. predčasne ukončila dňa 27.01.2009 z dôvodu, že obžalovaný E. F. G., žiadnu zmluvu s uvedenou stavebnou spoločnosťou neuzatvoril a za výkon stavebných prác neuhradil platby ani po opakovaných výzvach a urgenciách, nakoľko vedel, že už v čase dohody o realizácii stavby nebol konateľom spoločnosti O. H., P. ani majiteľom nehnuteľností, na ktorých bola stavba realizovaná, ktorým konaním uviedol spoločnosť E., P., so sídlom N. J. XX, C. I., IČO: XX XXX XXX, do omylu a spôsobil jej škodu vo výške 75.481,97 €,

2) v rozpore so skutočnosťou, vydávajúc sa za štatutárneho zástupcu spoločnosti O. H., P., O.: XX XXX XXX a zároveň aj vlastníka nehnuteľnosti evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely číslo 591/8 a 591/9 vedenej na C. S. M. T., katastrálnom odbore, katastrálne územie H., sa v presne nezistený deň mesiaca jún 2008 v meste H. na základe ústnej dohody s poškodeným D. I. - F. I., P. P. N. X, M. dohodol na dodávkach betónu na výstavbu polyfunkčného domu „P. L.“, H. nachádzajúceho sa na uvedených parcelách, na základe ktorej dodávateľ D. I. - F. I., v domnení, že za dodanie betónu bude mať podľa dohody a dodacích faktúr uhradené, dodával transportný betón a to tak, že

- od 17.06.2008 do 21. 06. 2008 dodal betón v celkovej hodnote 19.080,35 Eur s DPH,
- od 03.07.2008 do 17.07.2008 dodal betón v množstve 243,00 m³, z toho 232,80 m³ betón triedy C16/20 a 10,20 m³ betón triedy C20/25, v cene betónu triedy C16/20 vo výške 14.713,17 Eur s DPH a betónu triedy C20/25 v celkovej výške 684,95 Eur s DPH, čiže v celkovej hodnote 15.398,12 Eur s DPH,
- od 18. 07.2008 do 10.09.2008 dodal betón v celkovom množstve 278,80 m³, z toho 202,80 m³ betón triedy C16/20, 44 m³ betón triedy C20/25, 12 m³ betón triedy C25/30 a 20 m³ betón triedy C30/37, v cene betónu triedy C16/20 vo výške triedy C25/30 v celkovej cene 853,23 Eur s DPH a betón triedy C30/37 vo výške 1.422,05 Eur s DPH, čiže v celkovej hodnote betónu 18.047,09 Eur s DPH,
- od 19.11.2008 do 27.01.2009 dodal betón v celkovom množstve 10,20 m³ všetko betón triedy C30/37 v celkovej hodnote 725,25 Eur s DPH,
- od 28.01.2009 do 17.09.2009 dodal betón v množstve 309,80 m³, a to betón triedy C16/20 v množstve 3,60 m³, betón triedy C20/25 v množstve 45,20 m³, betón triedy C30/37 v množstve 261,00 m³ a to v cene betónu triedy C16/20 v sume 227,52 Eur s DPH, betónu triedy C20/25 vo výške 3.035,26 Eur a betónu triedy C30/37 vo výške 18.557,75 Eur, celkovo v hodnote 21.820,53 Eur s DPH, pričom obžalovaný, ktorý pred poškodeným klamlivo vystupoval ako majiteľ predmetnej nehnuteľnosti a tiež ako konateľ spoločnosti realizujúcej danú stavbu, zaplatil len dve zálohy vo výške 8.298,48 Eur dňa 07.06.2008 a 3.319,39 Eur dňa 23.08.2008, následne poškodený obžalovanému za dodaný betón dňa 27.04.2010 vystavil faktúru č. 20100104, avšak napriek splatnosti tejto faktúry dňa 28.04.2010 obžalovaný F. G. zvyšok kúpnej ceny za dodávky betónu neuhradil, pretože už v čase uzavretia ústnej dohody vedel, že za prevzatý transportný betón nezaplatí, ani to nemal v úmysle, a tak týmto svojim konaním uviedol firmu D. I. - F. I., so sídlom N. X, M., O.: XX XXX XXX do omylu a spôsobil jej tak škodu vo výške 63.453,53 Eur.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie, pričom všetky vo veci nariadené termíny hlavného pojednávania, na ktorom súd aj vykonával dokazovanie, boli vykonané v neprítomnosti obžalovaného na základe jeho výslovnej žiadosti a za podmienok podľa § 252 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkov: D. I., F. C., C. E. O., O. I., U. N., K. P., A. U., D. I., V. P., Q. G., U. I., H. P., L. I., H. T., B. N., E. R. T., D. N., D. G., D. I., prečítaním zápisnic o výsluchoch svedkov: F. L., A. N., O. E. I., O. E. I., E. R. L., A. U., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/37/2022 z 05.03.2025, právoplatným dňa 20.03.2025, bolo trestné stíhanie obžalovaného pre skutok pod bodom 1 obžaloby prokurátora v prejednávanej veci podľa § 290 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na ust. § 281 odsek 1 Trestného poriadku a § 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku a s poukazom na § 2 odsek 1 Trestného zákona zastavené, pretože trestné stíhanie je s poukazom na ust. § 87 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 premlčané a súčasne bola poškodená právnická osoba MAROS s.r.o. Komárno s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Súd za podmienok podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní zápisnicu o výpovedi obžalovaného z prípravného konania zo dňa 04.10.2013, kedy uviedol, že skutočnosti uvedené v uznesení o vznesení obvinenia sa nezakladajú na pravde, nikdy nikoho neuviedol do omylu, od poškodeného D. I. nikdy žiadny betón a ani iný materiál na stavbu uvedenú v uznesení neprevzal a preto nemôže nikomu zodpovedať za škodu vo výške 73.455,02 Eur a žiadal, aby poškodený ním tvrdené skutočnosti preukázal listinnými dôkazmi alebo svedeckými výpoveďami, ktoré by ho usvedčovali zo spáchania tohto trestného činu a z toho, že ako osoba F. G. dlhuje poškodenému uvedenú sumu. Obžalovaný v ďalšom priebehu tohto výsluchu ako aj celého prípravného konania odmietol vypovedať.

Poškodený D. I. ako svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal, že do ich firmy prišiel obžalovaný s tým, že ide stavať polyfunkčný dom a chce od nich odoberať betón. U jeho krstnej matky A. I., ktorá u nich pracovala, nechal zálohu 200.000,- Sk. Následne obžalovaný objednával jednotlivé dodávky betónu, oni mu ich dodávali, pričom to tam na stavbe podpisoval nejaký statik, ale boli tam aj iní ľudia. S obžalovaným potom urobil dohodu, že ten betón ani nemusí zaplatiť s tým, že mu dal do prenájmu dva domiešavače a jeho vozidlami nosil k nemu štrk, tieto služby mu aj poskytol a urobili zápočet. Podľa svedka mu však neuhradil za betón ani takýmto spôsobom sumu v celkovej výške okolo 73.000,- Eur, na ktorú mu vystavil faktúru. Svedok za problém označil to, že obžalovaný mu to nezaplatil a ani neodrobil a zmizol. Svedok

vypovedal, že písomnú zmluvu s obžalovaným neuzavrel, pretože ju uzavrel iba v jednom jedinom prípade na veľkú dodávku betónu, pričom obžalovanému dodával betón dvomi autami a aj obžalovaný si vozil betón dvomi vozidlami, pričom svedok aj sám fyzicky na tej stavbe čerpadlom čerpal betón. Svedok uviedol, že obžalovaný mu povedal, že stavbu stavia „on“, tvrdil, že je boss a aj to tam riadil, preto je všade uvádzané jeho priezvisko. Dodacie listy za dodaný betón vystavovala pracovníčka v kancelárii na každú jednu dodávku betónu, faktúru dal svedok vystaviť až potom, ako mal s obžalovaným fyzický konflikt, keď ho zbil a vypátral jeho firmu, pretože dovtedy nemal ani jeho IČO. Z tohto dôvodu boli aj dodacie listy vypísané iba na meno G.. V tomto čase podal na obžalovaného trestné oznámenie a tiež aj žalobu o zaplatenie dlžnej sumy na Okresnom súde Nové Zámky, v ktorej veci dosiaľ nebolo rozhodnuté. Podľa svedka betón okrem obžalovaného objednávala aj osoba s menom B., tiež na stavbe pracovala firma E. H., ktorá podľa svedka údajne tiež zapracovávala jeho betón a ani jej obžalovaný nezaplatil, pričom až následne sa dostal do kontaktu s F. C., ktorý tam tiež pracoval a ani jemu obžalovaný nezaplatil. Svedok pochyboval o tom, že by sa mu obžalovaný niekedy predstavil ako konateľ spoločnosti O. H. P., pretože názov tej firmy vypátrali až cez obchodný register na internete, v tom čase táto firma fungovala ako stavebniny, ktoré mal obžalovaný. Svedok uviedol, že v súvislosti s dodávkami betónu alebo v súvislosti so spoločnosťou O. H. P. neprišiel do kontaktu s osobou Q. G.. Na otázku, z akého dôvodu obžalovanému naďalej dodával betón, keď po úhrade zálohy už následne za betón nezaplatil, svedok odpovedal, že preto, že boli dohodnutí, že si to odrobí, pričom nešlo iba o tento betón, ale aj o inú faktúru na sumu 500.000,- Sk, ktorá nebola zaplatená a obžalovaný zmizol. Obžalovaný podľa svedka zaplatil nielen tých 200.000,- Sk, ale niečo zaplatil aj potom, niečo odrobil, potom znovu niečo zaplatil a znovu odrobil, pričom keď sa stavala posledná etáž, tak vtedy sa obžalovanému nahromadila tá suma za dodaný betón, ktorú nemal zaplatenú ani odrobenú. Svedok predpokladal, že osoba B. N. je ním spomínaná osoba, pričom pripustil, že obžalovaný mohol za ním prísť s touto osobou, ale on podmienky dodávania betónu nedojednávával. S obžalovaným sa dohol, že mu bude dodávať betón na uvedenú stavbu, aj cenu, pokiaľ ide o množstvo, bolo dohodnuté, že bude dodávaný na základe telefonickej požiadavky. Tiež bolo dohodnuté, že keď už bolo treba zaplatiť, obžalovaný bol kontaktovaný, priniesol peniaze do kancelárie, svedok osobne nikdy peniaze nepreberal, pričom obžalovaný určite dostal nejaký doklad. Svedok uviedol, že s odstupom času tieto účtovné doklady k dispozícii určite nemá, všetko doložil do spisu v minulosti, účtovníctvo mu robila krstná mama a externá účtovníčka, toho času už ako fyzická osoba nepodniká. Svedok nevedel uviesť presne, kedy vystavil faktúru za dodávky betónu od 17.06.2008 do 17.09.2009, ale bolo to potom, ako obžalovaného vyfackal, pričom s takým časovým odstupom fakturoval preto, že obžalovaný ho vodil za nos, že si to odrobí, pričom keby tak urobil, tie peniaze od neho nežiada. Vypovedal ďalej, že predmetnú faktúru ako aj dodací list k nej vystavovala za jeho firmu jeho krstná matka, pričom predmetný dodací list je sumárnym dodacím list, ktorý bol vystavený na základe jednotlivých dodacích listov, ktoré boli potvrdzované na stavbe. Pokiaľ ide o započítanie služieb, ktoré mu obžalovaný poskytol, uviedol, že nešlo o vzájomné započítanie, ale k tomuto pristúpil až potom, ako obžalovaný zmizol, pričom postupoval v jeho prospech, pretože podľa svedka pre neho odrobil o 200.000,- Sk menej, ako mu započítali. Tiež vystavil aj druhú faktúru na 500.000,- Sk, ale tú nežalovali. Pri zápočte vychádzali z ich evidencie, pretože jeho krstná matka viedla evidenciu každej fúry štrku, ktorú doviezol obžalovaný, pretože sa to eviduje na bráne. Svedok tiež vypovedal, že obžalovaný v čase, keď ho oslovil, tvrdil, že on je vlastníkom nehnuteľnosti, kde sa má stavba realizovať, pričom betón na túto stavbu mu po prvý krát dodal možno týždeň potom, ako sa s obžalovaným dohodol na jeho dodávke. Svedok obžalovanému dodával betón nielen na túto stavbu, ale aj na betonárku v H. a na I. V. K., toho času už nevedel uviesť, či betón na tie iné stavby je zahrnutý vo faktúre na 73.000,- Eur, alebo v tej druhej faktúre na sumu 500.000,- Sk, o ktorej hovoril, ale väčšina betónu išla na stavbu polyfunkčného domu V. H.. Pokiaľ sa v dodacích listoch uvádza stavba K., ide zrejme o betón na I. a pokiaľ sa uvádza H., väčšina betónu išla na polyfunkčný objekt, pričom stavba betonárky v H. a kaštielu v K. sa realizovali v rovnakom čase, ako polyfunkčný dom v H.. Pokiaľ vystavil druhú faktúru na sumu 500.000,- Sk, k tejto by tiež mali byť dodacie listy. Pokiaľ hovoril o prenájme domiešavačov od obžalovaného, tieto nemali na firme, ale si ich prenajímali aj s prácou šoférov obžalovaného.

Súd za podmienok podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal aj výpovede tohto svedka z prípravného konania. Vtedy totiž rozdielne vypovedal, že asi po dvoch týždňoch po uzavretí ústnej dohody s obžalovaným o dodávkach betónu tento priniesol do kancelárie firmy zálohu vo výške 250.000,- Sk, obžalovaný mu tiež hovoril, že je investorom stavby, pričom mu ukazoval aj situačný výkres stavby. Podľa svedka obžalovaný vysvetľoval, čo bude stavať, sám nevedel, aký druh betónu bude potrebovať s tým, že svedka budú kontaktovať osoby, ktoré to pre neho budú stavať a obžalovaný bude ústne objednávať betón a koordinovať to. Betón preberali na stavbe asi tri poverené osoby, pričom v tom čase na stavbe robili aj iné firmy, a to E. P. a firmy E. H., ktorí spracovávali ním dodávaný betón. Obžalovaný

potom zaplatil ďalšiu zálohu vo výške 100.000,- Sk, medzitým sa dohodli na spolupráci o prenájme vozidiel. Podľa svedka si obžalovaný od nich príjmové doklady nezobral. Podľa svedka bol ním dodávaný betón dodaný na stavbu polyfunkčného domu a betonárku v H., keďže obžalovaný v tom čase staval aj betonárku a firmy E. H. tam spracovávala ten betón a tiež aj na stavbu I. V. K.. Úhradu faktúry už podľa neho zrejme neurogoval, pretože vedel, že obžalovaný na neho urobil podvod, tento pred ním vystupoval ako majetný človek, povedal, že celé dielo financuje W. N., bola medzi nimi aj dohoda o tom, že si to obžalovaný celé odrobí, kedy by od neho peniaze nežiadal, ale realita bola taká, že si to ani neodrobil a zmizol. Prenájom vozidiel od obžalovaného do tejto fakturácie nezapočítal, pretože to súviselo so splatením inej faktúry.

Svedok vysvetľoval, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu, pretože vtedy si details udalosti lepšie pamätal. Pokiaľ uvádzal úhradu iba dvoch záloh, iba si myslí, že obžalovaný zaplatil aj niečo iné, pretože inak by mu betón nedodávali, ale nevedel to tvrdiť na 100%, pretože osobne nikdy od obžalovaného peniaze nepreberal. Potvrdil, že účtovníctvo mu robila U. N. a zápočet prenájmu domiešavačov z dlžnej sumy sa zohľadňoval v tej druhej faktúre na sumu cca 500.000,- Sk.

Svedok F. C. na hlavnom pojednávaní nevedel uviesť, v ktorom období bol konateľom spoločnosti E. P., ale keď sa stala táto vec, tak bol jej konateľom s tým, že v čase výsluchu bol spoločníkom aj konateľom tejto spoločnosti. K veci vypovedal, že ich vyhľadal nejaký človek pána G., ktorý zorganizoval stretnutie s pánom G. v H., tento mu neukázal doklad totožnosti, ale predstavil sa mu ako G.. Tento si u nich objednal výstavbu tej stavby v H., oni sa aj pustili do výstavby, potom práce prerušili, pretože nezaplatil. Svedok uvádzal, že vykonali tie práce, ktoré sa uvádzajú v obžalobe, ale nepreberali úplne novú stavbu, ale pokazenú, boli tam už aj nejaké základy a bolo potrebné pribrať statika. Vypovedal, že v čase dohadovania spolupráce si neoveroval, kto je spoločníkom a konateľom spoločnosti O. H. P., až potom, ako neplatili, zistil, že je to nejaká osoba z B. P. a vtedy zastavili práce. To, kde má byť stavba realizovaná, aké konkrétne práce majú vykonať a v akom časovom horizonte, riešil iba s obžalovaným a počas realizácie prác bol s obžalovaným v neustálom kontakte. Písomnú zmluvu s obžalovaným neuzavrel, pretože tento mu povedal, že na Slovensku nie je potrebné uzavrieť zmluvu o dielo. Tiež sa obžalovaným bavil aj o platobných podmienkach a na základe tej dohody potom vystavovali faktúry za vykonané práce, pričom po niekoľkých faktúrach zistili, že tieto nie sú uhradené. Podľa svedka boli vykonané práce podchytené v stavebnom denníku, určite niekto kontroloval úroveň a spôsob vykonaných stavebných prác, na základe toho potom vždy vystavili faktúru, ale svedok si nepamätal, kto za objednávateľa to kontroloval. Svedok uvádzal, že pokiaľ bola spolupráca ešte dobrá, faktúry odovzdával osobne obžalovanému, keď sa spolupráca narušila, faktúry posielali doporučené na adresu sídla spoločnosti O. H. P., ale tieto sa vrátili vždy s tým, že adresát je neznámy, pričom obžalovaný mu povedal, že ako odberateľ má byť na faktúrach uvedená táto spoločnosť. Svedok pripúšťal, že možno jedna faktúra bola uhradená, obžalovaný sa stále vyhovárал, že v banke nie sú schopní prevodu, v stavebníctve sa stáva, že faktúry sú nie vždy uhrádzané a výhovorky obžalovaného mu pripadali pochopiteľné. Úhradu faktúr stále urgoval, pretože bol s obžalovaným neustále v kontakte, ale vždy uveril jeho výhovorkám a keď prestal obžalovanému veriť, práce ukončili. Podľa svedka si neoveroval, z akých zdrojov má byť stavba financovaná, veril obžalovanému, že to má byť prostredníctvom banky, pričom raz sa na stavbu osoba, ktorá sa predstavila ako pracovník z banky, aj dostavila a kontrolovala stavbu. Podľa svedka bol v kontakte s D. I., o ktorom vie, že aj jemu obžalovaný nezaplatil, pričom ten je miestnym podnikateľom, tiež tam dodávala železobetón nejaká firma, čo nešlo cez nich ani cez I. a preto to bolo všetko uveriteľné. Svedok potvrdil, že v minulosti „predal“ spoločnosť E. P. kolegovi O. I., vtedy nebol ani jej spoločníkom ani konateľom a potom ju odkúpil späť a tvrdil, že v čase, keď sa stala táto vec, bol jej spoločníkom aj konateľom. Svedok tiež uviedol, že v čase, keď obžalovaný s ním dojednával vykonávanie týchto stavebných prác, vystupoval ako majiteľ spoločnosti, ktorá u nich objednáva stavebné práce. Tvrdil tiež, že jeho manželka je spoločnicou a konateľkou každej ich spoločnosti, myslí si, že nebolo obdobie, keď by konateľkou spoločnosti E. P. bola iba ona, pretože v oblasti stavebníctva sa neangažuje, iba zabezpečuje materiál v E..

Súd podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal skoršie výpovede tohto svedka z prípravného konania, kedy rozdielne vypovedal, že možno bola oficiálne konateľkou spoločnosti E. P. jeho manželka, ale hneď od založenia spoločnosti všetko vybavoval on so súhlasom manželky. Na realizácii stavebných prác na predmetnej stavbe sa dohodol s obžalovaným v H. v reštaurácii N., kde mal obžalovaný na poschodí svoju kanceláriu a v tej kancelárii sa zvykli robiť aj všelijaké porady na pokyn obžalovaného. Tiež vtedy svedok vypovedal, že prvú faktúru za vykonané práce odovzdal obžalovanému v H. v budove, v ktorej sa predávajú palivá neďaleko železničnej stanice, kde jej prevzatie podpísala nejaká G. zamestnankyňa. Svedok vypovedal vtedy aj to, že keď prišli na stavbu, boli tam

vykopané základy, pričom nejaký stavebný dozor z I. zistil, že tie základy nie sú v poriadku a treba ich prestavať. Na stavbe mali stavebný dozor – O. U., ktorý viedol stavebný denník a rozdeľoval prácu, pričom bolo s obžalovaným dohodnuté, že na základe toho stavebného denníka bude vykonané dodatočné vyúčtovanie za vykonané práce a okrem toho sa viedol ešte jeden stavebný denník, v ktorom boli konkretizované ešte podrobnejšie vykonané práce. Podľa svedka sa obžalovaný správal tak, že všetko je jeho, že je v kontakte s nejakou bankou, ktorá do stavby investuje peniaze, pričom obžalovaný vyslovene vystupoval tak, že je majiteľom tej nehnuteľnosti, pričom mu obžalovaný tvrdil, že firma O. H. P. je jeho, že koná v jej mene, pričom názov odberateľa a adresu spoločnosti, ktorá je uvedená vystavenej faktúre, mu nadiktoval obžalovaný. Svedok tiež vypovedal, že firmu neskôr predali, pričom nový konateľ prevzal všetky doklady spoločnosti, pričom pohľadávku od obžalovaného pri prevode vynechali, pretože vedeli, že z toho nikdy nebudú peniaze. Svedok vtedy tvrdil, že jemu vznikla škoda, pretože každého zamestnanca vyplatil z vlastných peňazí. Keď svedok jednal s obžalovaným, povedal mu, že je zástupcom firmy E. P. ako hlavný dodávateľ a maďarskej firmy ako subdodávateľa, pričom v súvislosti so spoločnosťou E. P. bol ústne poverený svojou manželkou. Stavebný denník, ktorý svedok predložil, zapisoval O. U., pričom obžalovaný mal na stavbe nejakého chlapa, ktorý mal všetko kontrolovať, ale žiadny zápis do denníka nerobil, bol len prítomný. Podľa svedka na stavbe pracovali ľudia z dvoch spoločností – E. P. a Q. I., ktorá je tiež jeho spoločnosťou v E.. Tiež svedok vtedy vypovedal, že neskôr spoznal D. I. na inej stavbe v I. M. X., kam tento dodával betón, pričom videl na domiešavači nápis „G.“ a pán I. mu vysvetlil, že ani jemu obžalovaný nezaplatil za dodanie betónu a tie stroje má od G. namiesto platby.

Svedok zistené rozpory vysvetľoval tak, že pokiaľ detailnejšie opisoval spoluprácu s obžalovaným, vypovedal pravdu, pričom si vtedy lepšie tieto udalosti pamätal. Tiež uviedol, že pokiaľ nebol konateľom spoločnosti E. P. a bola ním jeho manželka, riešil všetky záležitosti firmy na základe jej ústneho poverenia, pretože podnikali spoločne. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal o stretnutí s D. I. na inej stavbe, bolo to tak, pretože potom ešte spoločne pracovali na iných stavbách, a to aj v I. M. X. a pokiaľ vypovedal, že mu D. I. hovoril o tom, že auto s nápisom „G.“ má od obžalovaného ako náhradu za nezaplatenú dodávku betónu, určite si to nevymýšľal, ale on mu to zrejme spomínal. Tiež vysvetlil, že ním spomínaná spoločnosť Q. I. bola subdodávateľom spoločnosti E. P..

Svedkyňa C. E. O. bola v konaní pred súdom vypočutá k okolnostiam dodávania stavebných prác spoločnosťou E. P. pre stavbu polyfunkčného domu v H., nevedela pritom uviesť žiadne bližšie skutočnosti s tým, že všetko vybavoval jej manžel F. C., k dodávkam betónu na uvedenú stavbu sa vôbec nevyjadrovala.

Svedok O. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal o svojom vzťahu k spoločnosti E. P. s tým, že jej spoločníkom a konateľom bol 1 rok, a to v roku 2016 až 2017, nevedel sa vyjadriť k dodávkam stavebných prác touto spoločnosťou na výstavbu polyfunkčného domu v H. s tým, že v tom období nebol účastný na jej podnikaní a k okolnostiam dodávok betónu na uvedenú stavbu nevypovedal vôbec.

Svedkyňa U. N. vo svojej výpovedi uviedla, že v minulosti viedla účtovníctvo pre D. I. - fyzickú osobu ako externá účtovníčka, a to asi od roku 2008 do roku 2017, kedy zavrel firmu, pričom pokiaľ mu ona viedla účtovníctvo, za dodávky betónu na stavbu polyfunkčného domu v H. zaplatené nebolo. Svedkyňa nemala vedomosť o okolnostiach nadviazania kontaktu poškodeného I. s obžalovaným, poškodený ju o realizácii dodávok betónu ani neinformoval, jej len doručil faktúru a ona ju zúčtovala. Svedkyňa vypovedala, že nejaké zálohy za betón uhradené boli, pričom vychádzala z toho, čo bolo uvedené v účtovných dokladoch, t.j. vo faktúre. Dodacie listy jej k faktúre predložené neboli, ale na účel spracovania účtovníctva jej stačí faktúra, pričom pre ňu je rozhodujúci dátum zdaniteľného plnenia, uvedený na faktúre a ani nevie posúdiť, kedy bol betón skutočne dodaný. Svedkyňa vypovedala, že táto faktúra bola evidovaná v účtovníctve medzi pohľadávkami, bola z nej odvedená aj DPH. Faktúru svedkyňi odovzdal poškodený I., táto bola vyhotovená jeho zamestnankyňami, tieto pozná s tým, že išlo o A. I. a D. I.. Svedkyňa uviedla aj to, že predmetnú faktúru zúčtovala v ten mesiac, v ktorom mu ju poškodený dal, nevedela sa vyjadriť k ňou v prípravnom konaní predloženému povereniu na neskoršie zúčtovanie tejto faktúry s tým, že možno poškodenému I. povedala, že mu nezúčtuje faktúru s neskorším dátumom, pričom pokiaľ jej podnikateľ prinesie doklad, že za neskoršie zúčtovanie faktúry zodpovedá, tak ju zúčtuje.

Podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku bola prečítaná časť zápisnice o výsluchu svedkyne z prípravného konania, kedy táto vypovedala, že nevie, kedy boli zaplatené zálohové platby vo výške 8.298,48 Eur a 3.319,39 Eur, ale zaúčtovala ich do faktúry č. 20100104 na základe poverenia

k zúčtovaniu faktúr s oneskorením zo dňa 01.04.2010, ktoré jej predložil D. I., príjmový pokladničný doklad č. XXXXXXXXXX vystavila na sumu celkovej zálohovej platby vo výške 11.617,87 Eur na základe uvedeného poverenia k zúčtovaniu faktúr s oneskorením, pričom túto faktúru vystavila D. I.. Tiež vtedy vypovedala, že D. I. vo svojej inventarizácii pohľadávok z roku 2008 a z roku 2009 voči F. G. pohľadávku neevidoval, ale evidoval pohľadávku voči spoločnosti O. H. P. na základe faktúry č. XXXXXXXXXX z 27.11.2008 v sume 474.810,- Sk, splatnej 11.12.2008 do 31.12.2010, ktorej prevzatie je aj potvrdené pečiatkou tejto spoločnosti, táto nebol uhradená a jej predmetom bol transportný betón na stavbu „P. L.“ H..

Svedkyňa sa k rozporom vyjadrila s tým, že na polícii vypovedala pravdu, teraz si už na podrobnosti nepamätá.

Svedok K. P. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že vie iba toľko, že na stavbu polyfunkčného domu v H. dodával betón pán I., ktorému za to nebolo zaplatené, pričom o tom má vedomosť z toho, čo sa hovorilo v H. a jednak na základe predchádzajúcich výsluchov. Na tú stavbu nechodieval. Je projektantom, obžalovaný je jeho známym, ktorý ho oslovil, či mu nepomôže pri zabezpečovaní vyjadrení a stanovísk potrebných pre stavebné povolenie na uvedenú stavbu, doručil preto projektovú dokumentáciu na potrebné úrady a keď mal všetky podklady, podal to na podateľňu stavebného úradu, pričom konal na základe splnomocnenia. Splnomocnenie mu odovzdal obžalovaný, na ňom bol ako splnomocniteľ uvedený investor tej stavby, ktorým bola nejaká právnická osoba, pričom obžalovaný mu to splnomocnenie odovzdal už podpísané. Obžalovaný svedkovi hovoril, že všetko vybavuje.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedkyňu A. U. (predtým I.), ktorá uviedla, že je príbuznou poškodeného D. I., v jeho firme bola zamestnaná a mala na starosti personálnu agendu. V čase, keď sa realizovali uvedené dodávky betónu, nemala na starosti fakturáciu ani vypisovanie dodacích listov, to robila kolegyňa D. I.. Svedkyňa obžalovaného videla prvýkrát vo firme vtedy, keď priniesol zálohu za betón, keďže sedela v jednej kancelárii s D. I. a jej obžalovaný priniesol tú zálohu, pán I. bol vtedy tiež prítomný. Pred svedkyňou obžalovaný nehovoril o tom, aký má vzťah k uvedenej stavbe, hovorilo sa iba, že sa bude pre G. vozit' betón na tú stavbu, ten hovoril, že je čestný podnikateľ a že priniesol aj zálohu. Obžalovaný podľa svedkyne nehovoril, kto bude stavať tú stavbu, mala ale informáciu, že obžalovaný neskôr za dodaný betón nezaplatil. D. I. je manželka poškodeného, pomáhala mu v podnikaní, keď niekto nezaplatil, tak ona vyvolávala. Svedkyňa nemala vedomosť o tom, že by D. I. niekedy vystavovala faktúry alebo dodacie listy, túto agendu mala vo firme na starosti pani I. a tiež nevidela ani inú evidenciu, či už vozidiel alebo vozidiel voziacich štrk, prípadne iný materiál od obžalovaného.

Svedkyňa D. I. pred súdom vypovedala, že pracovala u poškodeného I. od roku 2008 do roku 2015 ako administratívna pracovníčka, pričom má vedomosť o tom, že firma I. dodávala betón na uvedenú stavbu polyfunkčného domu v H., pretože vyhotovovala dodacie listy na dodávaný betón a tiež vystavila príjmový pokladničný doklad obžalovanému, keď zaplatil, nevedela už ale povedať, či jeden alebo dvakrát. Vedomosť o tom, či obžalovaný následne za dodaný betón zaplatil bankovým prevodom, svedkyňa nemala. Svedkyňa nepočula, akým spôsobom sa obžalovaný prezentoval v súvislosti s uvedenou stavbou, pretože ten hovoril s poškodeným vo vedľajšej miestnosti, raz videla odovzdanie finančnej zálohy, pri iných platbách nebola, ale poškodený hovoril, že to všetko nezaplatil a tiež má vedomosť o tom, že bola dodatočne vystavená faktúra za dodávky betónu pre obžalovaného. Svedkyňa zvykla okrem dodacích listov vystavovať aj faktúry, ale pokiaľ ide o uvedenú konkrétnu faktúru, nevedela uviesť, či ju vystavila, pretože faktúry zvykla vystavovať aj pani I.. Pri vystavovaní dodacích listov svedkyňa zvykla vychádzať z údajov, ktoré jej poskytli z výroby, a to pokiaľ ide o množstvo a aj typ betónu. Svedkyňa bol predložený k nahliadnutiu príjmový pokladničný doklad na č.l. 1145 spisu, pričom sa vyjadrila, že nejde o ten príjmový pokladničný doklad, ktorý vystavila ona, pretože ten bol vyplnený ručným písmom na tlačive pre príjmový pokladničný doklad. Svedkyňa najskôr uviedla, že sa v uvedenom období z firmy I. dodával betón iba na stavbu tohto polyfunkčného domu, následne pripustila, že sa dodával aj na inú stavbu. Svedkyňa sa nepamätala, či obžalovaný v uvedenom období a v súvislosti s dodávkami betónu poskytoval firme I. nejaké protislužby, ako ani to, či okrem evidencie dodávok betónu viedla v tomto období aj inú evidenciu, napr. vozidiel, ktoré vchádzali do areálu firmy.

Svedkyňa V. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala ako externá účtovníčka spoločnosti E. P., k dodávkam betónu firmou I. na stavbu polyfunkčného domu v H. neuviedla žiadne skutočnosti.

Svedok Q. G. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odoprieť vypovedať z dôvodu, že by svojou výpoveďou mohol privodiť sebe trestné stíhanie.

Pokiaľ prokurátor navrhol na hlavnom pojednávaní prečítať zápisnicu o skoršej výpovedi tohto svedka z prípravného konania zo dňa 12.01.2016, súd tento jeho návrh zamietol z dôvodu nesplnenia podmienok na jej prečítanie podľa § 264 odsek 4 Trestného poriadku. Svedok síce bol dňa 12.01.2016 vypočutý po vznesení obvinenia, a to aj v prítomnosti obhajcu obžalovaného, pred výsluchom aj bol poučený podľa § 130 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, avšak v zápisnici nie je na žiadnom mieste zaznamenané jeho výslovné vyjadrenie, že právo odmietnuť vypovedať podľa § 130 Trestného poriadku nevyužíva, čo je nevyhnutnou podmienkou pre možnosť jej prečítania na hlavnom pojednávaní podľa § 264 odsek 4 Trestného poriadku.

Svedok U. I. pred súdom vypovedal, že si už pre odstup času nepamätá, vie ale, že vozil betón na tú stavbu, ale aj na iné stavby, pre poškodeného I. nepracuje už asi 7 rokov, v rokoch 2008 až 2009 pre neho pravdepodobne pracoval, pričom robil vodiča domiešavača. Podľa svedka sa stávalo, že betón prebral nejaký majster alebo zamestnanec, obžalovaného vôbec nepozná. Dodávky betónu prebiehali tak, že betón vozil na miesto, na ktoré ho poslal pán I., dostali dodacie listy, na ktorých bolo meno odberateľa, adresa stavby, na ktorú betón odviezli a tento dodací list dal potom pri preberaní betónu podpísať osobe, ktorá ho prebrala. Svedok nevedel uviesť, koľkokrát odviezol betón na stavbu predmetného polyfunkčného domu, tiež nevedel, ako prebiehali platby za dodaný betón s tým, že to ani nebola ich záležitosť. Svedok tiež vypovedal, že na tú stavbu dodávali betón aj iní vodiči, pričom pán I. mal asi 5 domiešavačov, pričom naraz vozili betón na viacero stavieb v jednom časovom období, či ale vozil betón aj na inú stavbu obžalovaného G., si nepamätal. Tiež si nepamätal, kto vykonával stavebné práce na uvedenej stavbe s tým, že podľa neho sa tam ľudia menili, pričom aj betón nepreberala vždy tá istá osoba, pretože tam boli rôzne osoby. Na otázku, akým spôsobom sa kontrolovalo množstvo dodávaného betónu, svedok odpovedal, že na váhu sa s vozidlom išlo iba vtedy, keď si to žiadal odberateľ, inak za množstvo betónu zodpovedal ten, ktorý mal na starosti výrobu betónu a stroj ho podľa jeho zadania automaticky namiešal. Svedkovi podľa mena nebola známa osoba F. C..

Svedok H. P. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v rokoch 2008 až 2009 pracoval ako vodič domiešavača a vyklápača pre obžalovaného, všetky práce vykonával na pokyn obžalovaného a pokiaľ ten povedal, že celý týždeň budú voziť pre pána I., tak chodil tam, kde ho poslal pán I.. Nepamätal si, koľkokrát vozil betón na stavbu polyfunkčného domu ako ani to, že by mu na tej stavbe niekto niečo podpisoval. Keď odchádzali z betonárky aj s betónom, zastavili sa na vrátnici, niekedy im pani vypísala papier, niekedy nie, sem – tam dostali papier, že naložili betón. Svedok vozil betón na domiešavači s objemom 12 m³, vozil preto okolo 10 m³ betónu, ale množstvo naloženého betónu nekontroloval. Svedok obžalovaného na stavbe videl možno dvakrát, pán I. tam bol viackrát. Na túto stavbu betón z inej ako I. betonárky nevozili, osobu F. C. svedok nepoznal.

Svedok L. I. vypovedal, že v rokoch 2008 až 2009 pracoval pre obžalovaného, na stavbu polyfunkčného domu v H. v tom čase iba vozil betón, pričom obsluhoval domiešavač. Betón vozil od pána I., vozil približne 6 m³ betónu, pričom betón vozil iba asi na túto jednu stavbu. K tomu, ako prebiehali dodávky betónu, uviedol, že na vrátnici betonárky nikto nebol, žiadne doklady nedostal, len mu bolo povedané, že má zobrať betón na tú stavbu. Stavbu stavala iná firma, ale vždy tam boli iní ľudia, obžalovaný ani pán I. na stavbe prítomní neboli a svedok nevedel uviesť, kto bol vlastníkom uvedenej stavby ako ani to, kto ju financoval. Podľa svedka betón na stavbe nikto nepreberal, možno u I. viedli evidenciu, koľko betónu sa odviezlo. Ani tento svedok nepoznal osobu F. C..

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedka H. T., ktorý vypovedal, že v čase výstavby polyfunkčného domu v H. pracoval ako vodič u obžalovaného a na tú stavbu vozili betón podľa pokynov obžalovaného, a to od pána I.. U I. naplnili domiešavače, vypísali im dodacie listy a keď betón vyložili na stavbe, tak im tie dodacie listy potvrdili, a to osoba, ktorá tlačila betón strojom, ktorý patril I.. Podľa svedka betón na uvedenú stavbu viezol aj 5-krát denne, ale betón tam vozili viacerí, a to vodiči od obžalovaného aj od I.. Domiešavač, na ktorom vozil betón, patril obžalovanému a on mu zadával úlohy. Betón od I. vozil aj na iné stavby, a to do P. aj do N. alebo Q.. Dodací list vypisovala u I. jeho sekretárka, čo bola v tom čase jeho partnerka a keď tam tá nebola, tak pán I. alebo iná osoba z tej kancelárie. K platbám za dodaný betón sa svedok vyjadriť nevedel, ale vypovedal, že na konci dňa odovzdali papiere obžalovanému. Na stavbu vozili betón dvaja vodiči od obžalovaného a tiež jeden alebo dvaja od I., pričom na tú stavbu vozil betón iba od I., z iných betonárok nie. Podľa svedka ráno prišiel do práce a obžalovaný mu povedal, kam bude

voziť betón, obžalovaný rozdeľoval prácu. S poškodeným I. sa svedok zvykol stretávať, pretože chodil do svojej firmy, o nezaplatenom betóne nehovoril, bol veselý. Podľa svedka bola ako jeho zamestnávateľ na pracovnej zmluve uvedená spoločnosť O. H., nevedel uviesť, kto realizoval uvedenú stavbu ani to, kto bol jej vlastníkom, ale keď sa robili základy, pracovali tam niektorí ľudia z firmy obžalovaného. Podľa mena svedok osobu F. C. nepoznal, vypovedal tiež, že na uvedenej stavbe iné firmy alebo partie nepracovali, jeho úloha bola iba doviesť betón. Svedok nevedel, aký vzťah k uvedenej stavbe mal obžalovaný, ale podľa svedka túto stavbu stavali.

Svedok B. N. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nebol zamestnancom obžalovaného, tento mu iba povedal, aby voľačo vybavil, pričom nešlo o kamarátsku výpomoc, pretože až takí kamaráti neboli, boli iba známi z jednej dediny, ale svedok bol v tom čase bez práce a preto mu dobre padlo, keď mu obžalovaný dal nejaké drobné na kávu. Svedok vedel o tom, že ten objekt sa tam stavali, aj tam občas išiel, keď ho tam obžalovaný poslal niečo zaniešať, napr. 10 vriec cementu, ale kto to stavali a pre koho, svedok nevedel uviesť. Podľa svedka bola na stavbe raz jedna skupina, raz druhá, tieto spoločnosti nepoznal. Svedok iba predpokladal, že betón na stavbu dodával pán I., pretože obžalovaný mal dva domiešavače a na stavbu chodili aj cudzie domiešavače. Svedok potvrdil, že s obžalovaným bol vo firme poškodeného I., keď ho obžalovaný zavolať, aby išiel s ním, ale svedok zostal na dvore a oni išli dovnútra a preto nevie, o čom sa dohadovali. Takto bol s obžalovaným vo firme I. iba raz, aj to bolo vo večerných hodinách, následne ale pripustil, že ho obžalovaný mohol poslať zaniešať do I. firmy nejaké papiere, ale v takom prípade ich aj tak iba odovzdal a išiel preč. Svedok nevedel uviesť, komu patrila uvedená stavba, nepamätal si, že by obžalovaný o tejto stavbe hovoril ako o jeho stavbe. Poškodený I. mu zvykol povedať, aby obžalovanému odkázal, že sa má u neho zastaviť a určite sa stalo aj také, že mu I. povedal, že by obžalovaný mohol ten dlh vyrovnať, ale toto tvrdenie sám svedok pre odstup času neoznačil za stopercentné.

Súd na návrh prokurátora postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď tohto svedka z prípravného konania, kedy vypovedal, že obžalovaný chodil za I. a naopak, I. dodával betón obžalovanému a obžalovaný I. štrk, vo firme I. bol s obžalovaným viackrát, ale nič konkrétne nevie, iba to, že I. dodával betón obžalovanému, a to napríklad na objekt na pešej zóne v H., pričom svedka na túto stavbu posielal obžalovaný zaviesť rôzny drobný stavebný materiál a obžalovaný o tejto stavbe hovoril ako o svojej stavbe. K spoločnosti O. H. P. svedok vtedy uviedol, že táto predávala stavebný materiál, myslí si, že patrila obžalovanému, ktorý tam chodil ako šéf, ale svedok nevedel uviesť, ako to bolo na papieroch, pri realizácii predmetnej stavby ale pred robotníkmi určite vystupoval ako majiteľ, resp. konateľ tejto firmy. Tiež vtedy svedok vypovedal, že keď I. začal voziť ten betón, svedkovi povedal, aby odkázal obžalovanému, aby si sadli a dohodli nejaké veci, ale svedok nevedel uviesť, či to boli finančné alebo iné záležitosti. Podľa svedka keď obžalovaný na stavbe nebol, nebol tam nikto iný, kto by ju riadil, obžalovaný tam mal všelijakých murárov.

Svedok sa k prečítanej zápisnici vyjadril tak, že vypovedal pravdu a vtedy si udalosti lepšie pamätal.

Svedok E. R. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je konateľom spoločnosti C. P. N., ktorá v minulosti vykonávala externé služby pre spoločnosť W. Q. P. D., pričom predmetom tejto činnosti bolo riešenie pohľadávok a pátranie po predmetoch lízingu, aktuálne už tieto služby pre uvedenú spoločnosť neposkytujú. Pamätal si, že riešili nejakého pána G. a pani G., ale bolo tam viacero konaní a pre odstup času si už vôbec nevedel spomenúť, o čo sa v konkrétnom prípade jednalo.

Súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď tohto svedka z prípravného konania, kedy vypovedal ku kúpnej zmluve č. 5501 z 09.01.2008, uzavretej medzi spoločnosťou W. Q. R. Y. a predávajúcimi A. N. a D. N. a tiež ku komisionárskej zmluve č. XXXX T. XX.XX.XXXX, uzavretej medzi W. R. Y. ako komitentom a spoločnosťou O. H. P. ako komisionárom, zastúpenej konateľom D. G., pričom predmetom tejto zmluvy bola dohoda o vyhotovení stavby C. L. H., ktorá mala byť po jej vybudovaní prenechaná komisionárovi do užívania na základe uzatvorenej lízingovej zmluvy. Tiež bola dňa 09.01.2008 uzatvorená zmluva o budúcej zmluve. Spoločnosť O. H. P. bola povinná zabezpečiť, aby stavba obchodného centra bola ukončená najneskôr do 30.09.2008, mala zabezpečiť stavebné povolenie, projektovú dokumentáciu, realizáciu stavby a aj kolaudačné rozhodnutie a spoločnosť W. Q. zabezpečovala financovanie stavby. Toto financovanie prebiehalo prostredníctvom zálohových platieb tak, že spoločnosť O. H. P. zaslala faktúry a spoločnosť W. Q. ich po skontrolovaní a odsúhlasení uhradila, a to vo výške 1.561.430,99 Eur. V roku 2009 bola vykonaná kontrola skutočného stavu výstavby, pričom bolo zistené nespĺnenie podmienok komisionárskej zmluvy, pretože spoločnosť O. H. s.r.o. v lehote do 30.09.2008 neobstarala stavebný zámer ani vydanie kolaudačného rozhodnutia. Spoločnosť W. Q. preto listom z 31.01.2010 odstúpila od komisionárskej zmluvy aj zmluvy o budúcej zmluve. Následne si dala spoločnosť W.

Q. vypracovať posúdenie projektu obchodného centra, pričom bolo zistené, že v skutočnosti bolo prestavaných 584.301,94 Eur bez DPH a bol tak zistený rozdiel medzi zaplatenými prostriedkami a skutočne vynaloženými vo výške 866.111,68 Eur, preto bolo vo veci podané trestné oznámenie. Svedok sa následne vyjadril, že vtedy vypovedal pravdu, vychádzal pritom z materiálov, ktoré mu boli poskytnuté spoločnosťou W. Q. a uviedol, že sa mu zdá, že prebiehali až tri trestné konania voči páňovi G. a pani G.. Svedok si napamätal, či bol na stavbe aj fyzicky.

Svedkovia D. N. (svokra obžalovaného) a D. G. (manželka obžalovaného) aj na hlavnom pojednávaní využili svoje právo nevypovedať vzhľadom na tento svoj pomer k obžalovanému.

Na návrh obhajoby súd na hlavnom pojednávaní ako svedka vypočul aj manželku poškodeného D. I. – D. I., ktorá uviedla, že pre manžela v nejakom čase pracovala, ale v rokoch 2008 až 2010 to nebolo, pretože bola na rodičovskej dovolenke. Pokiaľ pre neho v inom období pracovala, bolo to na pozícii administratívnej pracovníčky. Po vzhliadnutí faktúry č. 20100104 a príslušného k nej dodacieho listu, predložených v trestnom konaní poškodeným D. I., uviedla, že túto faktúru ani dodací list ona nevystavovala napriek tomu, že jej meno je na týchto dokladoch uvedené pri mene osoby, ktorá ich mala vystaviť, čo vysvetľovala tým, že zrejme jej meno nebolo v počítači prepísané. Rovnako aj k podpisu na uvedenej faktúre uviedla, že nie je jej podpisom. Tvrdila, že faktúry v manželovej firme vystavovala možno iba v začiatkoch, potom už pracovala ako administratívna pracovníčka, účtovné veci nerobila, pričom účtovné doklady v tom čase vystavovala D. I..

Súd podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výsluchu nebohého svedka F. L. z prípravného konania, kedy vypovedal, že s obžalovaným sa spoznal cez kamarátov, pričom v čase, keď sa začal stavať N. I., obžalovaný ho poprosil, či by nemal čas dohliadať na priebeh prác, žiadny stavebný dozor tam ale nevykonával. Keď sa skončila stavba na N. I., staval sa polyfunkčný dom v H., na ktorom už stavebné práce prebiehali a stavebné práce obžalovanému na ňom robil F. C., pričom išlo o maďarskú spoločnosť. Vtedy ho obžalovaný poprosil, či by nebol ochotný chodiť na stavbu toho polyfunkčného domu a vysvetľovať tým Maďarom, pretože projekty boli po slovensky a robil tak prekladateľa projektov a tiež aj dohliadal na kvalitu ich práce. Svedok vypovedal, že pre spoločnosť O. H. P. nevedol žiadny stavebný denník, pretože je vyučený stavebný technik, ale nemá oprávnenie na stavebný dozor, stavebný denník viedla tá maďarská spoločnosť, ktorej konateľom bol F. C., tento bol ako šéf firmy a mal tam stavby vedúceho, ktorým bol O. U.. Svedok si myslel, že majiteľom nehnuteľnosti, kde bola realizovaná výstavba polyfunkčného domu, resp. jej investorom bol obžalovaný, pretože tam dirigoval všetky veci, pričom ani na N. I. im nepovedal, že je majiteľom a vystupoval ako šéf. Svedok mal vedomosť o tom, že na stavbu polyfunkčného domu vozil betón D. I., ale boli aj také prípady, že keď obžalovaný potreboval pol domiešavača, šoféri hovorili, že betón dovezli z K., kde mal obžalovaný svoju betonárku, ale väčšinou vozili od I., ktorý mal kvalitnejší betón ako obžalovaný. Svedok tiež uviedol, že vie o hádkach medzi C. a obžalovaným, pretože obžalovaný C. nevyplatil za vykonané práce, o čom sa svedok dozvedel medzi robotníkmi a preto tam C. prestal vykonávať stavebné práce zo dňa na deň, tým pádom svedok prestal na stavbu chodiť, pričom ani dovtedy tam nechodil stále, ale iba sem-tam, keď mu to obžalovaný povedal. Uviedol ďalej, že nemal uzatvorenú žiadnu pracovnú zmluvu, takto obžalovanému pomáhal ako kamarátovi. Podľa svedka mala na stavbe uvedená maďarská spoločnosť rôzny počet ľudí podľa toho, aké práce sa vykonávali, niekedy 5, inokedy 15 a až 25 ľudí, na stavbu vozili betón od I. šoféri od obžalovaného a aj od I.. Svedok uviedol, že na túto stavbu chodil asi v roku 2008 až 2009, pričom na otázku, či sa priebežne F. C. alebo I. sťažovali, že nemali zaplatené na stavebné práce, odpovedal, že priebežne sa zástupcovia stavebných firiem sťažovali, potom sa to vyrovnalo a bol klud a keď obžalovaný nevyplatil, zase boli spory a nakoniec to skončilo tak, že tam prestali pracovať firmy z dôvodu nevyplatenia zo strany obžalovaného. Stavby vedúci O. U. mu hovoril, že zase nemajú z čoho vyplatiť ľudí, pretože obžalovaný nevyplatil a potom mu hovoril, že mali vyplatené a tak dookola. Svedok vedel aj to, že I. dovážal obžalovanému betón a obžalovaný I. štrk.

Súd podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku prečítal aj zápisnice o výsluchu nebohého svedka A. N. (svokra obžalovaného) z prípravného konania s tým, že tento vo všetkých prípadoch využil svoje právo nevypovedať práve z dôvodu uvedeného príbuzenského pomeru s obžalovaným.

Súd za podmienok podľa § 263 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal zápisnice o výsluchu svedkov O. E. I., O. E. I. a E. R. L. z prípravného konania.

Svedkyňa O. E. I. vtedy vypovedala ako splnomocnená zástupkyňa spoločnosti W. Q. P. D.. N., a to vo vzťahu k lízingovej zmluve č. XXXXXXXX, v ktorom prípade bola predmetom lízingu betonárka v obci K. a ktorej nájomcom a užívateľom mala byť spoločnosť N. L.. Táto mala ale nízku bonitu a preto požadovali zabezpečenie lízingu, ktorým bolo zriadenie záložného práva k pozemkom manželov N., na ktorej mala byť postavená nehnuteľnosť spoločnosťou O. H. P.. Keďže spoločnosť N. L. lízing neplatila riadne a včas, odstúpili od lízingovej zmluvy, záložné právo si ale neuplatnili, pretože uvedený pozemok už bol vo vlastníctve ich sesterskej spoločnosti W. Q. R. Y. P., ktorá ho na základe kúpnej zmluvy získala do vlastníctva. Podľa vyjadrenia svedkyne s ich spoločnosťou vždy komunikoval iba obžalovaný, a to v mene spoločnosti N. L. P. ako aj za spoločnosť O. H. s.r.o. a manželia N., ktorí sú svokrovcami obžalovaného, iba podpisovali potrebné doklady.

Svedkyňa O. E. I. ako zástupkyňa spoločnosti W. Q. P. a.s. sa pre odstup času nevedela k veci bližšie vyjadriť s tým, že obžalovaného osobne ani nepozná, iba sa jej zdalo, že s touto osobou dávnejšie robili lízing.

Svedok E. R. L. bol poverený ako svedok vypovedať za spoločnosť W. Q. R. Y. s.r.o., pričom s obžalovaným sa nikdy nestretol a pri výpovedi vychádzal iba z podkladov tejto spoločnosti vo vzťahu ku komisionárskej zmluve, ktorú spoločnosť ako komitent uzavrela so spoločnosťou O. H. s.r.o. ako komisionárom, zastúpenou konateľkou D. G..

Za podmienok podľa § 263 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní prečítal aj zápisnicu o výsluchu svedka A. U. z prípravného konania, ktorý vtedy vypovedal, že v rokoch 2009 pracoval ako šofér domiešavača vo firme D. I. v M.. D. I. ho vtedy chcel zaučiť na prácu s pumpou na betón a vtedy išli na tú stavu v H. na rohu ulíc X. a I.. Keďže mu tá práca nešla, s uvedeným strojom nepracoval, ale bol s D. I. na tej stavbe celý deň, pričom I. asi do štyroch betónových stĺpov pumpoval betón, ktorý nešiel z I. N., pretože v ten deň s I. boli na stavbe iba s pumpou na betón a autá, ktoré na stavbu dovážali betón, nepatrili I. a ani šoféri tých áut neboli zamestnanci D. I.. Podľa svedka tam aj iná firma dodávala betón, ale nevedel, aká, pričom ani s D. I. sa o tom nerozprával. Pokiaľ ide o vlastníctvo tej stavby, I. mu povedal iba to, že idú k G.. Podľa svedka u D. I. pracoval asi rok aj pol v tom období roku 2009, na iné stavby obžalovaného betón nevozil. Svedok tvrdil, že na uvedenej stavbe bol iba ten jedenkrát, bolo tam viacero robotníkov, ktorí hovorili po maďarsky. Tvrdenie, že v ten deň dodávaný na stavbu betón nebol od I., vyvodzoval z toho, že to neboli ich ľudia. Tiež tvrdil, že on na tú stavbu nikdy betón nevozil.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj znalkyňu z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností a odhad hodnoty stavebných prác O. I. V., ktorá vo veci podala jednak znalecký posudok č. 129/2017 a dodatok k nemu pod č. 13/2021 a jednak aj odborné vyjadrenie pod č. 106/2014 a dodatok k nemu pod č. 94/2020, na ktorých zotrvala.

Znalkyňa v podanom znaleckom posudku a dodatku k nemu v zmysle zadania riešila hodnotu vykonanej a zrealizovanej práce spoločnosťou E. P. ako aj hodnotu za použitý a preinvestovaný materiál na stavbu C. L. v H., pričom dospela k záveru, že všeobecná hodnota touto spoločnosťou vykonaných stavebných prác predstavuje sumu 75.482,- Eur s tým, že konkrétne stavebné práce vykonané touto spoločnosťou boli určené na základe zápisov v ňou vedenom stavebnom denníku a táto realizovala stavebné práce pri zakladaní stavby, realizácii časti zvislých konštrukcii a časti vodorovných nosných konštrukcii, výťahovej šachty, podlahovej dosky a podlahových konštrukcii a aj iné pomocné práce. Hodnotu za použitý a preinvestovaný stavebný materiál, ktorý bol zabudovaný v rámci prác zabezpečených spoločnosťou E. P. znalkyňa v znaleckom posudku odhadla na sumu 152.263,- Eur s tým, že táto hodnota neobsahuje hodnotu stavebných materiálov použitých pri realizácii hĺbkových základov (studne), ani pri uzemnení základov, o veľkosti a množstve ktorých nie sú k dispozícii žiadne údaje. Znalkyňa súčasne zistila pri ohliadke nehnuteľnosti, že stavba nie je postavená v súlade s projektovou dokumentáciou, schválenou v stavebnom konaní, podľa ktorej sa malo jednať o stavbu murovanú s dvomi nadzemnými podlažiami, čiastočným podpivničením a čiastočne zabudovaným podkrovím so sedlovou a plochou strechou, pričom v skutočnosti ku dňu vypracovania znaleckého posudku mala stavba tri nadzemné podlažia, nebola podpivničená a bola rozostavaná. Znalkyňa tiež zistila, vychádzajúc z predloženého stavebného denníka spoločnosti E. P., že bol zmenený aj spôsob zakladania stavby, keď pôvodné plošné zakladanie stavby na železobetónových doskách bolo zmenené na hĺbkové zakladanie na pilótach. Po začatí stavebno-montážnych prác na vrchnej časti stavby bolo jej zakladanie prehodnotené a doplnené statikom O. U. Q., a to studňami pospájanými železobetónovými základovými pásmi, pričom ale projektová dokumentácia o novom spôsobe zakladania stavby na pilótach doplnených studňami nie je k dispozícii. Podľa znalkyne projektová dokumentácia schválená v stavebnom konaní bola vyhotovená

na úrovni a v zložení pre stavebné povolenie bez vykonávacieho projektu. Táto projektová dokumentácia bola počas výstavby budovy doplnená vykonávacími výkresmi statickej časti projektu o armovacie výkresy železobetónových prvkov prízemnia budovy, podklady alebo projektová dokumentácia, podľa ktorej bola postavená ostatná realizovaná časť konštrukcii stavby, znalcovi neboli známe. V dostupných podkladoch vôbec neexistujú informácie o množstve a veľkosti hĺbkových základov stavby – studne ako aj o množstve železobetónových pásov zriadených medzi jednotlivými studňami, stavebný denník spoločnosti E. P. obsahuje iba údaj o tom, že boli kopané základové studne. Podobne neexistujú žiadne informácie a podklady o spôsobe uzemnenia základov stavby. Podľa tohto stavebného denníka je vykonané aj uzemnenie základových konštrukcii, toto je pokryté konštrukciami vrchnej stavby, spôsob uzemnenia a množstvo vykonaných prác pri jeho budovaní nie sú známe a z tohto dôvodu odhadnutá hodnota stavebných prác vykonaných spoločnosťou E. P. hodnotu týchto prác neobsahuje.

Znalkyňa v podanom odbornom vyjadrení najskôr vyčíslila hodnotu betónu, zabudovaného na stavbe polyfunkčného domu v Štúrove k októbru 2008, ktorý dátum znalkyňa určila ako priemer obdobia jún 2008 až január 2009, vychádzajúc zo stavebného denníka spoločnosti E. s.r.o., podľa ktorého boli v tomto období realizované stavebné práce na vrchnej časti stavby a s tým, že znalkyňou určená hodnota zabudovaného betónu neobsahuje hodnotu betónu zabudovaného v hĺbkových základoch (pilóty a studne) o veľkosti a množstve ktorých nie sú k dispozícii žiadne údaje. Znalkyňa v tomto odbornom vyjadrení hodnotu v stavbe zabudovaného betónu v uvedenom období určila na sumu 91.835,- Eur, a to pomocou zborníkov plánovaných cien materiálov, výrobkov a polotovarov vydaných Ministerstvom výstavby a stavebníctva ČR a SSR a Ústavom racionalizácie v stavebníctve Praha v roku 1990 a indexovaním týchto cien indexom rastu cien materiálov spotrebovaných v stavebníctve vydaným Štatistickým úradom SR pre obdobie rokov 1990 až október 2008. Následne v dodatku k tomuto odbornému vyjadreniu znalkyňa čas, druh a množstvo dodaného betónu na stavbu polyfunkčného domu počas celej doby dodávania betónu firmou I. stanovila na základe dodacích listov a dospela k záveru, že touto firmou bol na predmetnú stavbu dodaný betón v celkovom množstve 1.114,50 m³, z toho trieda betónu C16/20 v množstve 722,10 m³, trieda betónu C20/25 v množstve 98,20 m³, trieda betónu C25/30 v množstve 12 m³ a trieda betónu C30/37 v množstve 291,20 m³. Znalkyňa v odbornom vyjadrení tiež poukázala na to, že podľa dodacích listov firma I. dodala v uvedenom období betón aj na iné stavby, a to na betonárku v H. a na stavbu v K. v celkovom množstve 6 m³ betónu triedy C16/20 a tiež na podľa dodacích listov na neoznačené stavby v celkovom množstve 26,20 m³, a to betónu triedy C16/20 v množstve 16 m³ a betónu triedy C20/25 v množstve 10,20 m³. Znalkyňa pri určovaní ceny betónu vychádzala z ceny betónu triedy C16/20 v sume 53,11 Eur za m³ bez DPH, z ceny betónu triedy C20/25 v sume 56,43 Eur za m³ bez DPH, z ceny betónu triedy C25/30 v sume 59,75 Eur za m³ bez DPH a z ceny betónu triedy C30/37 v sume 59,75 Eur za m³ bez DPH, pričom celkovú cenu betónu určovala bez dopravy a bez použitia čerpadla za betón. Taktó znalkyňa v odbornom vyjadrení odhadla hodnotu betónu dodaného počas celej doby dodávania betónu firmou I. na sumu zaokrúhlene na 75.261,- Eur s DPH, pričom ňou zistený odhad ceny betónu dodaný firmou I. na iné stavby podľa odborného vyjadrenia predstavuje sumu zaokrúhlene 379,- Eur s DPH a na neoznačené stavby sumu 1.696,- Eur s DPH. Súčasťou odborného vyjadrenia znalkyne je pritom aj tabuľka s podrobným rozpisom dodávok betónu firmou I. podľa dodacích listov a ich porovnaní s vykonávaním stavebných prác v tomto období podľa stavebného denníka, vedeného spoločnosťou E. P. s tým, že zistila kolízie v termínoch dodávky betónu na stavbu a vykonávaním betonárskych prác a vykonanie porovnania termínov dodávok betónu s realizovanými betonárskymi prácami v období od 25.06.2008 do 28.01.2009 nebolo možné vykonať pre chýbajúce údaje o vykonaných prácach na stavbe. Podľa výkazu prác uvedenom v stavebnom denníku spoločnosti E. s.r.o. táto spoločnosť zabudovala betón v celkovom množstve 464,2 m³, pričom podľa dodacích listov bol na stavbu dodaný betón v celkovom množstve 532 m³ s tým, že o betónovaní stropov a schodiska (celkom 222 m³ betónu) v stavebnom denníku stavby (denný rozpis vykonaných prác na stavbe) vedeného do 27.01.2009 nie je žiadna zmienka. Znalkyňa tiež zistila zásadné rozdiely v druhoch na stavbu dovezeného betónu a projektovanými triedami betónu v projektovej dokumentácii, keď počas vyhotovovania časti základových konštrukcii, časti stĺpov a stien bol na stavbu dodávaný iba betón triedy C16/20, hoci podľa projektovej dokumentácie tieto mali byť vyhotovené z betónu triedy C25/30 a tiež počas vyhotovovania podkladového betónu na stavbu bol dovezený len betón triedy C16/20, hoci podľa projektovej dokumentácie mal byť tento vyhotovený z betónu triedy C20/25.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní doplnila, že projektovú dokumentáciu k stavbe získala zo stavebného úradu, pričom zistila, že stavba vôbec nebola postavená v súlade s projektovou dokumentáciou, pričom zo stavebného denníka zistila aj to, že bol doplnený statický posudok, s týmto statickom sa jej podarilo skontaktovať a získať v priebehu stavby realizovaný statický posudok. Pri určených hodnotách dodaného betónu vychádzala z predloženého stavebného denníka, prílohou ktorého bol aj výkaz výmer, obsahujúci

množstvo prác a na základe toho ako aj dodacích listov firmy I. vedela odhadnúť množstvo dodaného betónu. Z dodacích listov zistila, že betón bol dodávaný aj na iné stavby a na niektorých dodacích listoch stavba nebola uvedená. Znalkyňa najskôr uviedla, že keďže dodacie listy neobsahovali cenu dodaného betónu, betón roztriedila podľa druhu a pri stanovení ceny vychádzala z posledného cenníka stavebných prác a na základe štatistického indexu cenu betónu prepočítala na cenu v čase dodania betónu. Vypovedala tiež, že v čase, keď začal byť na stavbu dodávaný betón firmou I., boli už na stavbe urobené základy, potom sa ale zmenilo zakladanie stavby a zistila tiež použitie iného druhu betónu než mal byť použitý. Znalkyňa uviedla, že ňou v odbornom vyjadrení uvedené množstvo dodaného betónu firmou I. je iba hrubým odhadom, pretože na stanovenie presného množstva dodaného betónu by bolo potrebné vyhotoviť projekt skutočného vyhotovenia stavby, pričom zistila, že na stavbu bol dodávaný betón firmou I. aj v čase, keď tam ešte nebola firma E. P.. Znalkyňa najskôr odpovedala, že pri vypracovaní odborného vyjadrenia nemala k dispozícii sumárny dodací list, vyhotovený firmou I. k vystavenej faktúre s tým, že v opačnom prípade by pri stanovení jednotkovej ceny vychádzala z cien, ktoré sú v ňom k prislúchajúcej faktúre uvedené, následne korigovala toto svoje tvrdenie s tým, že tieto podklady pri pôvodne podanom odbornom vyjadrení k dispozícii nemala, ale následne v dodatku vychádzala z nich a z v nich uvedených cien, ktoré považovala za ceny dohodnuté a uviedla tiež, že skutočnosť, že faktúra bola vystavená až v roku 2010 je významné iba z hľadiska účtovného. Rozdiel v množstve jednotlivých tried betónu z toho hľadiska, aký mal použitý a aký podľa dodacích listov bol použitý, podľa znalkyne môže znamenať, že sa použil menej pevný betón, ale aj to, že sa na dodací list uviedla nesprávna trieda dodávaného betónu, pričom za to, aký betón sa použije, je zodpovedný stavebný dozor investora. Pokiaľ znalkyňa v znaleckom posudku vyčíslovala aj hodnotu zabudovaného stavebného materiálu a túto určila na sumu 152.263,11 Eur, v tomto vtedy posudzovala ako súčasť zabudovaného materiálu aj betón, ktorý mal byť podľa projektovej dokumentácie zabudovaný, ale nie ten, ktorý bol dodávaný firmou I., čo nie je možné zistiť, pretože nie je vylúčené ani to, že aj pri vypracovávaní stavebného denníka došlo ku kolízii a že sa v ňom uviedli nesprávne dátumy vykonávania jednotlivých prác, čo sa aj stáva. Znalkyňa tiež vypovedala, že dokumentácia vedená firmou E. P. v zmysle platných právnych predpisov na území Slovenskej republiky nie je posúdiťelná ako stavebný denník, pretože je na to jednak predpísaná forma, náležitosti, vedie sa v slovenskom jazyku a jednak každá strana musí byť opečiatkovaná a podpísaná stavebným dozorom. Z tejto dokumentácie firmy E. P. nie je zistiteľné, či bola jediným dodávateľom stavebných prác, táto viedla dokumentáciu iba tých prác, ktoré vykonala, táto firma nastúpila na stavbu v čase, keď došlo k zmene zakladania stavby, nedá sa určiť, či už predtým boli vykonané nejaké betonárske práce alebo nie, nedá sa to zistiť ani zo zmeneného statického posudku a nie je preto vylúčené, že betónovanie bolo realizované aj predtým a firma E. P. vytyčovala len zmenené základové pásy.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil doklady, ktoré predložil poškodený D. I. a z ktorých zistil nasledovné:

Poškodený D. I. ako živnostník vystavil dňa 27.04.2010 faktúru č. 20100104 pre odberateľa F. G. ako fyzickú osobu – nepodnikateľa na celkovú sumu 85.072,89 Eur s DPH a ktorou faktúrou tomuto fakturoval transportný betón, a to triedy C16/20 v množstve 419,8 m³, triedy C16/20 s dovozom v množstve 364,8 m³, triedy C30/37 v množstve 20 m³, triedy C30/37 s čerpadlom v množstve 271,20 m³, triedy C20/25 v množstve 44 m³, triedy C20/25 s dovozom v množstve 31,20 m³, triedy C25/30 v množstve 12 m³ a prenájom čerpadla na 33,950 hodín (za sumu 2.413,9299 Eur bez DPH). Vo faktúre je ako dátum splatnosti uvedený deň 28.04.2010, dátum daňovej povinnosti 01.04.2010 a ako dátum dodania/prijatia zálohovej platby deň 01.04.2010. Tiež sa v nej uvádza, že bola zaplatená záloha vo výške 250.000,- SK (8.298,48 Eur) a 100.000,- Sk (3.319,39 Eur), t.j. celkom v sume 11.617,87 Eur a na úhradu tak zostáva suma 73.455,02 Eur. Pri osobe, ktorá faktúru vystavila, je na tejto uvedené meno D. I.. Faktúra súčasne odkazuje na dodací list č. 20100104, v ktorom sú uvedené vyššie uvedené dodávky betónu a prenájom čerpadla s tým, že aj tento podľa jeho obsahu vystavila osoba D. I..

Poškodený tiež predložil aj dodacie listy, ktoré boli použité ako podklad k vyhotoveniu uvedenej faktúry a s ňou súvisiaceho dodacieho listu. V týchto dodacích listoch sú uvedené jednotlivé dodávky betónu a nasadenia čerpadla odberateľovi, ktorý je na nich označený iba ako „G.“, prípadne „G. P.“. Pokiaľ ide o dodacie listy k dodávkam betónu, uvádza sa na nich dátum dodávky, stavba, množstvo, trieda dodaného betónu a ďalšie špecifikácie betónu, údaj o tom, či ide o cudzie vozidlo, tiež priezvisko šoféra, nečitateľné podpisy osoby, ktorá ten – ktorý dodací list vyhotovila a osoby, ktorá dodávku prevzala. Stavba, na ktorú bola podľa dodacieho listu tá-ktorá dodávka betónu dodaná, je prevažne označená ako „H.“, prípadne „H. pri I.“, v jednom prípade ako „H. – N.“ (dodací list z 03.09.2008), na niektorých

stavba označená nie je (napr. dodací list z 09.07.2008, 08.07.2008 alebo 17.06.2008), v jednom prípade ako „K.“ (dodací list z 02.06.2009).

Svedkyňou U. N. boli predložené listiny, vzťahujúce sa na zúčtovanie vyššie uvedenej faktúry, a to aj príjmový pokladničný doklad č. 10HP00030 z 01.04.2010, vyhotoveného firmou I. D., IČO : XXXXXXXX, podľa ktorého táto prijala od osoby F. G. sumu 11.617,87 Eur ako čiastočnú úhradu faktúry č. 104/2010., tiež písomné poverenie, podpísané D. I. z 01.04.2010, ktorým účtovníčku poveril na zaúčtovanie predmetnej faktúry s oneskorením, a to s odôvodnením, že sa podnikateľ nevedel dopátrať k fakturačným údajom, pretože ho F. G. neustále zavádzal nesprávnymi údajmi.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní oboznámil aj listiny, preložené spoločnosťou W. Q. R. Y. P. N., vzťahujúce sa jej právne vzťahy s obchodnou spoločnosťou O. H. s.r.o. (zastúpenou ako konateľom D. G.), a to aj na plnenia z Komisionárskej zmluvy, uzavretej medzi týmito obchodnými spoločnosťami dňa 09.01.2008, ktorej predmetom bolo obstaranie obchodnej záležitosti - zriadenie stavby „C. L. – H.“ komisionárom – spoločnosťou O. H. s.r.o.

Spoločnosť W. R. Y. P. N. si dala spoločnosťou Y. P. P. odborne posúdiť stav projektu „C. L. H.“, ktorá ešte v štádiu rozostavanosti tejto stavby ku dňu vypracovania posúdenia zistila nespĺnenie viacerých podmienok, vyplývajúcich pre stavebníka z právoplatného stavebného povolenia, predovšetkým však uskutočňovanie stavby v rozpore s dokumentáciou overenou v stavebnom konaní, keď už v štádiu rozostavanosti boli konštatované vážne odchýlky od povoleného projektu, pričom realizované zmeny neboli povolené stavebným úradom. Posudok poukazuje predovšetkým na nerealizovanie technického suterénu, budovanie nadzemných podlaží v rozpore s projektovou dokumentáciou ako aj realizáciu 3. nadzemného podlažia ako plnohodnotného podlažia, hoci projektované bolo ako podkrovie. Posudok tiež poukázal na viaceré nedostatky zapríčinené nekvalitným prevedením prác, nar. zlú vibráciu monolitických konštrukcii, kaverny stenách, stĺpoch, obnaženú výstuž na schodiskových ramenách, trhliny v stropoch z dôvodu nedodržania technologických postupov pri betonážach a pod. Podľa odhadu bolo dovtedy prestavaných 584.301,94 Eur bez DPH.

Zo stavebného denníka, predloženého F. C., a týkajúceho sa stavby – C. L. H., súd zistil, že tento bol vedený v maďarskom jazyku, a to aj na predtlačí v maďarskom jazyku. V tomto denníku sa nachádzajú zápisy na celkom 23 stranách, prvý záznam je datovaný dňom 25.06.2008 a posledný dňom 27.01.2009. V prípade jednotlivých zápisov je uvedené počasie, vrátane teploty, dĺžka pracovnej doby, počet pracovníkov, použité stroje, opísaný konkrétny pracovný postup vykonaných prác a pri jednotlivých dňoch výkonov prác aj nečitateľný podpis osoby. Prílohou tohto denníka je aj výkaz výmer a odrobených prác, na základe ktorej spoločnosť E. P. následne účtovala spoločnosti O. H. P. cenu za vykonané práce, ako vyplynulo z výpovede svedka F. C.. Na žiadnom liste tohto denníka nemožno identifikovať žiadnu pečaťku stavebného dozoru ako ani podpis, ktorým by preukázateľne denník opatřila osoba, vykonávajúca stavebný dozor na predmetnej stavbe.

Obžalovaný ešte v prípravnom konaní predložil čestné prehlásenie Q. G., ktoré tento podpísal pred notárom dňa 03.03.2015 a ktorým tento prehlásil, že ho oslovili F. C. a D. I., ponúkli mu finančnú odmenu 10.000,- Eur v prípade, že ak bude predvolaný na výsluch vo veci poškodenej spoločnosti E. P. a poškodeného D. I., bude vypovedať proti F. G. v tom zmysle, že poprie všetky existujúce obchodné a obdobné aktivity spoločnosti a firmy a spoluprácu medzi spoločnosťami E. s.r.o. a O. s.r.o. H. a firmou D. I.. Podľa čestného prehlásenia Q. G. ponuku ako aj finančnú odmenu neodmietol a pri všetkých výsluchoch vypovedal podľa požiadaviek F. C. a D. I., do dnešného dňa finančnú odmenu neobdržal, pričom si je vedomý právnych následkov krivej výpovede, ktorú ľutuje.

Zo správy C. N. Slovakia a.s. mal súde preukázané, že dispozičné právo k bankovému účtu spoločnosti O. s.r.o. H., vedený v tomto peňažnom ústave a aj na ktorý boli tejto spoločnosti uhrádzané peňažné prostriedky spoločnosťou W. Q. R. Y. s.r.o. na základe vyššie už uvádzanej komisionárskej zmluvy mali v jednotlivých obdobiach osoby: od 01.01.2008 do 07.07.2008 D. G., F. G. a O. N., od 08.07.2008 do 09.07.2008 Q. G., od 10.07.2008 do 30.04.2010 Q. G. a F. G.. Z bankou preložených výberových lístkov vyplýva, že výbery z bankového účtu realizoval takmer výlučne obžalovaný F. G. (v niekoľkých prípadoch D. N. a D. G.), nikdy nie Q. G..

Z oboznámených listinných dôkazov súd zistil, že aj pokiaľ ide o bankový účet spoločnosti O. s.r.o. H., vedený v tomto peňažnom ústave a aj na ktorý boli tejto spoločnosti uhrádzané peňažné prostriedky

spoločnosťou W. Q. R. Y. s.r.o. na základe vyššie už uvádzanej komisionárskej zmluvy, dispozičné právo k nemu mal okrem Q. G. aj obžalovaný F. G.. Z bankou preložených výberových lístkov vyplýva, že výbery z bankového účtu realizoval v rokoch 2008 až 2009 výlučne obžalovaný F. G..

Z listinných dôkazov súd zistil, že pozemky parcelného čísla 591/8 a 591/9 v katastrálnom území H., evidovaných na LV č. XXXX, nadobudli kúpnu zmluvou z 27.05.2004, vklad z ktorej bol povolený Správou katastra Nové Zámky dňa 23.04.2004, svokrovcí obžalovaného – A. N. a D. N., ktorí následne kúpnu zmluvou z 09.01.2008, vklad z ktorej bol povolený Správou katastra Nové Zámky dňa 14.01.2008, tieto pozemky previedli na kupujúceho – spoločnosť W. Q. R. Y. P.. Bratislava, ktorá následne tieto prenajala spoločnosti O. H. s.r.o.

Z listinných dôkazov, predložených Mestom Štúrovo mal súd preukázané, že stavba „C. L. H.“ bola povolená pre stavebníka – O. H. s.r.o. na pozemkoch parcelného čísla XXX/X a XXX/X v katastrálnom území H. stavebným povolením E. H. č. 3/8051-XXXX/XXXX-X z 14.04.2008, právoplatným dňa 24.04.2008 s tým, že stavba sa uskutoční dodávateľom, ktorého stavebník oznámi stavebnému úradu do 15 dní od oznámenia výsledkov výberového konania. Následne boli stavebnému úradu oznamované zmeny vlastníckych a ďalších vzťahov k stavebným pozemkom, postúpenie práv zo stavebného povolenia na spoločnosť W. Q. R. Y. P.. N., tiež oznámenie začatia stavby – a to dňa 19.05.2008 s tým, že stavbu budú realizovať stavebné firmy – O. H. s.r.o. a E. s.r.o. I..

Súčasne bolo zistené, že na predmetnej stavbe bol vykonaný hlavný štátny stavebný dohľad Slovenskou stavebnou inšpekciou, inšpektorátom Nitra, z ktorého záznamu č. XXX/XXXX-XXX 66/2 z 25.08.2010 vyplýva, že v rámci výkonu tohto stavebného dohľadu bola dňa 20.08.2010 telefonicky získaná informácia od F. G. (s tým, že malo ísť o konateľa pôvodného stavebníka), že kontrolovanú stavbu uskutočňovala spoločnosť O. H. s.r.o. sama pre seba, pričom si v subdodávkach objednávala realizáciu stavebných a montážnych prác u ďalších zhotoviteľov a s konštatovaním, že spoločnosť O. H. s.r.o. v čase výkonu stavebného dohľadu ako ani v čase realizácie stavby nemala oprávnenie na uskutočňovanie stavieb v zmysle ust. § 44 Stavebného zákona.

Zo spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. Sro 23189/T, týkajúci sa obchodnej spoločnosti O. H. s.r.o. mal súd preukázané, že obžalovaný bol jediným spoločníkom tejto spoločnosti iba v období od 09.08.2005 do 10.01.2006, v období od 11.01.2006 do 16.05.2008 bola jedinou spoločníčkou spoločnosti D. G. a následne od 17.05.2008 do ním bol Q. G.. Obžalovaný bol jediným konateľom spoločnosti do 29.12.2005, od 29.12.2005 do 05.05.2008 ním bola D. G. a od 05.05.2008 ním bol Q. G.. Notárskou zápisnicou z 12.05.2009 došlo prevodu obchodného podielu v tejto obchodnej spoločnosti z Q. G. na K. P., ktorý sa od 12.05.2009 stal aj jediným konateľom tejto obchodnej spoločnosti.

Poškodený D. I. podal na Okresnom súde Nové Zámky dňa 04.06.2010 návrh na vydanie platobného rozkazu proti odporcovi – F. G. o zaplatenie 73.455,02 Eur s príslušenstvom, ktoré konanie je vedené pod sp.zn. 5C/185/2010. Uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 5C/185/2010 z 15.03.2013 bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia trestného stíhania, vedeného OR PZ, OKP Nové Zámky pod sp.zn. ČVS:C./C. a je aj naďalej prerušené.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na zápisnicu o rekognícii, v ktorom procese svedok F. C. opoznal obžalovaného ako osobu, s ktorou jednal ako s investorom a objednávateľom stavebných prác na stavbu C. L. H. za ktorým chodil z dôvodu úhrady za vykonané práce, tiež na písomné plnomocenstvo spoločnosti O. H. s.r.o. pre splnomocnenca K. P., podklady, predložené spoločnosťou W. Q. a.s. a ďalšie listiny.

Súd po vykonaní vyššie opísaného dokazovania a po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach a v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, ktoré konajúcemu súdu umožňujú pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby ako aj ich reakcie na položené otázky, dospel k záveru, že obžaloba bola v tejto časti na obžalovaného podaná dôvodne a tento sa dopustil žalovaného skutku za skutkových okolností, zakladajúcich jeho trestnosť.

Obžalovaný spáchanie predmetného skutku popieral s tým, že nikdy nikoho do omylu neuviedol, od poškodeného I. nikdy žiadny betón na uvedenú stavbu neprevzal. Obhajoba v záverečnej reči prostredníctvom obhajcu namietala, že obžalovaný nikdy nevystupoval vo vzťahu k poškodenému ako

štatutárny orgán spoločnosti O. H. s.r.o. ako ani vlastník nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX v katastrálnom území H. a poukazovala na to, že informácie o štatutárnom orgáne tejto spoločnosti ako aj vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti v čase dodávania betónu bolo možné a aj v súčasnosti je možné zistiť z verejne dostupných zdrojov. Podľa obhajoby preto žiadny iný dôkaz okrem tvrdenia poškodeného v rámci dokazovania produkovaný nebol a zdôrazňovala, že dodávky betónu neboli zo strany poškodeného fakturované priebežne a v čase dodania betónu. Podľa obhajoby aj z výpovede znalkyne vyplynulo jednoznačne, že množstvo betónu nie je možné stanoviť presne a preto nie je možné stanoviť presne ani výšku spôsobenej škody. Obhajoba tiež poukazovala na výpoveď poškodeného I., ktorý uviedol, že obžalovaný za betón zaplatiť ani nemusel s tým, že dá do prenájmu dva domiešavače a tiež mal obžalovaný poškodenému s jeho vozidlami vozit' štrk, čo sa aj skutočne realizovalo, ale bez dôkladnej evidencie. Podľa obhajoby poškodený napriek tomu, že dodával tovar v priebehu rokov 2008-2009, dodávku betónu nevyfakturoval v lehote 15 dní od konca kalendárneho mesiaca, v ktorom bol tovar dodaný s poukazom na § 73 Zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, ale k fakturovaniu dodávky betónu malo dôjsť až na základe faktúry vystavenej dňa 27.04.2010, ktorá mala byť vystavená na základe dodacieho listu z 27.04.2010 s dátumom dodania tovaru dňa 01.04.2010, pričom nie je zjavné, kto tú faktúru vystavil a z akých podkladov pri jej vystavovaní vychádzal. Za osobitne významný obhajoba považovala fakt, že obžalovaný žiadnu objednávku ako fyzická osoba ako ani spoločnosť O. s.r.o. poškodenému nevystavil.

Uvedenú obranu obžalovaného súd vyhodnotil ako nevierohodnú a plne vyvrátenú vo veci vykonanými dôkazmi. V tomto smere súd poukazuje na v priebehu celého trestného konania konzistentnú a v zásadných otázkach nemennú výpoveď poškodeného D. I., pričom pokiaľ sa v jeho výpovedi vyskytli rozdiely, boli poškodeným hodnoverne vysvetlené a tieto súčasne prirodzene zodpovedali aj dĺžke doby, ktorá od jednotlivých dodávok betónu poškodeným uplynula. Poškodený I. jednoznačne uviedol, že rámcovú ústnu dohodu o dodávkach betónu na predmetnú stavbu polyfunkčného objektu v H. s ním dohodol začiatkom mesiaca jún 2008 práve obžalovaný F. G., seba pri obchodnom rokovaní s poškodeným prezentujúc ako majetného človeka, ktorý realizuje uvedenú stavbu a ktorej patrí s tým, že stavbu financuje banka, preto bol na jednotlivých dodacích listoch poškodeným uvádzaný ako odberateľ obžalovaný. Podľa poškodeného I. to bol práve obžalovaný, ktorý vyplatil poškodenému aj dohodnutú zálohu, sám objednával jednotlivé dodávky betónu a tiež aj obžalovaným poverená osoba „B.“, s ktorým sa obžalovaný zúčastnil ich prvého stretnutia, na ktorom sa na dodávkach betónu dohodli. Skutočnosť, že na stavbu polyfunkčného domu v H. v žalovanom období bol poškodeným I. reálne betón dodávaný, pritom pre súd vyplynula nielen z výpovede poškodeného a ním predložených dodacích listov, ale aj z výpovede svedka F. C. s tým, že aj spoločnosť E. P. tento betón na stavbe zapracovávala, tiež aj s výpoveďami jednotlivých vodičov domiešavačov, a to nielen tých, ktorí boli zamestnancami poškodeného, ale aj tých, ktorí pracovali práve pre obžalovaného (a ktorí v tomto smere plnili jeho pokyny) a aj svedkov B. N. a F. L. z prípravného konania, ktorých práve obžalovaný poveroval výkonom niektorých činností v súvislosti s touto stavbou. Súčasne z výpovedí nielen poškodeného I., ale aj z výpovedí ďalších svedkov, mal súd preukázané, že poškodený dodával obžalovanému betón nielen na stavbu tohto polyfunkčného objektu, ale aj na stavbu betonárky a ďalšej stavby v K.. Ako vyplynulo z výpovede poškodeného I., tento dokonca aj sám osobne na stavbe polyfunkčného domu v H. realizoval obsluhu stroja (pumpy na betón) čerpanie jeho firmou obžalovanému dodaného betónu. Z hľadiska záveru súdu o skutočne poškodeným I. pre obžalovaného dodávanom betóne na predmetnú stavbu na základe ich ústnej dohody je irelevantná námietka obhajoby, že obžalovaný samotný jednotlivé dodávky betónu na stavbe nepreberal. Ako už súd uviedol vyššie, z výpovede poškodeného mal preukázané, že poškodený jednotlivé dodávky betónu pre obžalovaného realizoval na základe telefonickej objednávky obžalovaného alebo ním poverenej osoby tak, ako obžalovaný s poškodeným dohodol v úvode ich spolupráce a súčasne bolo preukázané, že betón dodávaný poškodeným na túto stavbu prevážali nielen domiešavače firmy poškodeného, ale aj domiešavače, ktorých vodičmi boli osoby, vykonávajúce túto činnosť pre obžalovaného na jeho pokyn. V tejto súvislosti súd podporne poukazuje aj na výpoveď svedka F. C., prostredníctvom ktorého práve obžalovaný dojednal na realizáciu stavebných prác na tomto polyfunkčnom objekte spoločnosť E. s.r.o., a ktorý svedok vypovedal, že počas realizácie stavebných prác na tejto stavbe bol s obžalovaným neustále v kontakte. Pokiaľ preto obžalovaný spochybňuje, že by vôbec bol poškodeným I. pre neho dodávaný betón na uvedenú stavbu iba preto, že on osobne žiadny betón od poškodeného nikdy neprevzal a neexistuje ani ním vystavená objednávka na také dodávky betónu, je táto jeho obrana aj vnútorne rozporná. Je totiž v rozpore so zásadami elementárnej logiky, aby poškodenému uhrádzal nielen prvú zálohu dňa 07.06.2008 a aj ďalšiu dňa 23.08.2008, aby na dovoz tohto betónu sám poskytoval domiešavače aj so šoférmi, a to za stavu, že

už v priebehu realizácie výstavby práve on zabezpečoval dodávky stavebných prác prostredníctvom spoločnosti E. P., dokonca koordinoval realizáciu týchto stavebných prác touto stavebnou firmou, či už priamo alebo prostredníctvom ním poverených osôb v čase, keď sa poškodeným I. dodávaný betón na tejto stavbe zapracovával a aby mu ním poverený vodiči domiešavačov na konci dňa odovzdávali doklady tak, ako vypovedal svedok H. T...

Z vykonaného dokazovania mal súd bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný pri uzatváraní ústnej dohody o dodávkach betónu s poškodeným I. tohto uviedol do omylu v otázkach zásadných pre rozhodnutie poškodeného betón obžalovanému dodávať a následne túto svoju podvodnú zámienku ďalej využíval na vylákatie od poškodeného ďalších dodávok betónu na predmetnú stavbu. Námieta obhajoby, že obžalovaný pred poškodeným nikdy nepredstieral, že je konateľom spoločnosti O. s.r.o. H., síce je vzhľadom na vykonané dokazovanie odôvodnená, nakoľko poškodený I. o takomto tvrdení obžalovaného pred ním pri dojednávaní podmienok dodávok betónu nevypovedal, na druhej strane mal súd z výpovede poškodeného preukázané, že obžalovaný sa pri tomto stretnutí s ním vo vzťahu k predmetnej stavbe prezentoval spôsobom, z ktorého poškodený mohol vyvodiť iba ten záver, že obžalovaný je osobou oprávnenou na uskutočňovanie tejto stavby, patrí mu s tým, že ju financuje prostredníctvom banky, ktorú pred ním obžalovaný aj konkretizoval a teda je oprávnený dojednávať dodávky betónu na ňu. Poškodený na hlavnom pojednávaní v tejto súvislosti vypovedal, že obžalovaný sa prezentoval, že stavbu stavia „on“, že je „boss“, aj stavbu riadil a v prípravnom konaní podrobnejšie dokonca uvádzal, že obžalovaný mu vtedy tvrdil, že je „investorom“ stavby, že poškodeného budú kontaktovať osoby, „ktoré to pre neho budú stavať“, „obžalovaný pred ním vystupoval ako majetný človek“, „celé dielo financuje W. N.“. Poškodený I. však nebol jedinou osobou, pred ktorou obžalovaný v rozpore so skutočnosťou predstieral oprávnenosť výkonu akýchkoľvek činností vo vzťahu k predmetnej stavbe a jej výstavbe. Aj svedok F. C. v tomto trestnom konaní vypovedal, že v čase, keď s ním obžalovaný dojednával dodávky stavebných prác na predmetnú stavbu spoločnosťou E. P., sa obžalovaný pred ním správal tak, že všetko je jeho, je v kontakte s nejakou bankou, ktorá do stavby investuje peniaze, vystupoval ako majiteľ tej nehnuteľnosti, prezentoval pred ním, že firma O. H. s.r.o. je jeho, koná v jej mene a bol to obžalovaný, ktorý mu údaje tejto obchodnej spoločnosti nadiktoval a preto ich svedok uviedol na spoločnosťou E. P. vystavenej faktúre. Aj svedok K. P., ktorý na žiadosť obžalovaného zabezpečoval podklady k stavebnému konaniu, vypovedal, že konal síce na základe splnomocnenia, vystaveného nejakou právnickou osobou, ale odovzdal mu ho už podpísané obžalovaný s tým, že všetko vybavuje. Svedok B. N. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní (a ktorej pravdivosť na hlavnom pojednávaní potvrdil) vypovedal tiež, že obžalovaný o uvedenej stavbe na pešej zóne v H., na ktorú ho posielal zaviesť rôzny drobný stavebný materiál, hovoril ako o „svojej“ stavbe, aj v spoločnosti O. H. chodil ako „šéf“ a aj pred robotníkmi na tejto stavbe vystupoval ako majiteľ, resp. konateľ tejto firmy. Na kvalitu prác na uvedenej stavbe dozeral podľa svojho vyjadrenia svedok F. L., pričom tak konal na základe žiadosti obžalovaného, ktorý tam „dirigoval“ všetky veci a z toho aj on usudzoval, že je majiteľom uvedenej nehnuteľnosti, resp. jej investorom.

Z uvedeného pre súd vyplynul záver, že obžalovaný aj pred poškodeným D. I. pri dojednávaní spolupráce vo vzťahu k dodávkam betónu na predmetnú stavbu v rozpore so skutočnosťou predstieral svoje oprávnenie na zabezpečovanie dodávok stavebného materiálu na túto stavbu, hoci nebol stavebníkom ani dodávateľom stavby, ani osobou oprávnenou konať v ich mene, rovnako ako nebol ani vlastníkom nehnuteľností, na ktorých sa táto stavba realizovala. Z listinných dôkazov je totiž nepochybne preukázané, že právoplatné stavebné povolenie pre stavebný objekt, na ktorý poškodený I. na základe ústnej dohody s obžalovaným dodával betón, t.j. „C. L. H.“, nebolo vydané pre obžalovaného ako stavebníka, ale pre stavebníka – spoločnosť O. P. H., ktorej konateľom bol obžalovaný naposledy v roku 2006. Obžalovaný preto nebol oprávnený konať v mene tejto spoločnosti ani potom, ako bolo stavebnému úradu oznámené, že je táto obchodná spoločnosť (mimočodom nedisponujúca oprávnením na uskutočňovanie stavieb) okrem spoločnosti E. P. dodávateľom stavebných prác na túto stavbu, ako ani potom, ako táto prevzala do nájmu pozemky, na ktorých sa výstavba tejto stavby uskutočňovala a tiež ako ani z titulu zmluvnej strany na strane komisionára komisionárskej zmluvy, uzavretej s obchodnou spoločnosťou W. Q. R. Y. P., ktorá sa stala vlastníkom pozemkov, na ktorých sa stavba realizovala a na ktorú následne prešli práva stavebníka tejto stavby z právoplatného stavebného povolenia. Obžalovaný sa napriek tomu pred poškodeným I. (rovnako ako aj pred ďalšími osobami) prezentoval ako osoba s legitímnym vzťahom k predmetnej stavbe, ktorý jej umožňuje vykonávať jej výstavbu a s tým súvisiace zabezpečovanie potrebných úkonov, vrátane zabezpečovania dodávok stavebného materiálu, takto s poškodeným rámcovo ústne dohodol dodávky betónu na túto pre

obžalovaného „cudziu stavbu“, hoci vedel, že túto ústnu dohodu s poškodeným nedodrží a za všetok postupne ním objednaný a na stavbu dodaný betón nezaplatí, pričom vierohodnosť tejto svojej od začiatku podvodnej zámienky pred poškodeným umocnil úhradou prvotnej zálohy dňa 07.06.2008 vo výške 250.000,- Sk a krátko nato dňa 23.08.2008 úhradou sumy 100.000,- Sk. Obžalovaný síce k za vinu mu kladenému skutku v priebehu trestného stíhania podrobne vypovedať odmietol, záver o už počiatočnom úmysle obžalovaného poškodenému za všetok dodaný betón nezaplatiť, súd vyvodil z tých dôkazov, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní. V tomto smere súd nepoukazuje výlučne na tie listinné dôkazy, z ktorých vyplýva absencia akéhokoľvek oprávnenia obžalovaného voči tretím osobám vystupovať vo vzťahu k predmetnej stavbe ako stavebník, dodávateľ stavebných prác, vlastník nehnuteľností alebo ich zástupca, ale aj tých, ktoré tak, ako je vyššie uvedené, preukazujú prezentáciu obžalovaného vo vzťahu k predmetnej stavbe aj voči iným osobám, aj tie dôkazy, ktoré dokumentujú spôsob financovania výstavby a neskoršie zistenia ohľadne realizácie predmetnej stavby, t.j. aj v období, počas ktorého bol na stavbu dodávaný betón poškodeným I., keď nielen komitent – spoločnosť W. R. Y. s.r.o., ale aj štátny stavebný dohľad zistili uskutočňovanie stavby v rozpore s projektovou dokumentáciou, schválenou v stavebnom konaní. Pokiaľ preto obžalovaný bez akéhokoľvek právneho základu v rámci realizovania výstavby predmetnej stavby vo vzťahu k tretím osobám, a teda aj vo vzťahu k poškodenému I., v rozpore so skutočnosťou vystupoval ako oprávnený na výkon činností s tým súvisiacich, dokonca prezentujúc, že ide o „jeho“ majetok, nepochybne konal s úmyslom za všetok dodaný betón poškodenému nezaplatiť. Skutočnosť, že následne došlo medzi poškodeným a obžalovaným k dohode, že za dodaný betón (a to nielen na predmetnú stavbu, ale aj na stavbu betonárky a stavby v K.) obžalovaný zaplatí recipročným poskytnutím služby poškodenému – nájomom domiešavačov aj so šoférmi (ktorú dohodu obžalovaný tiež nedodržel, pričom ako vyplýva z vykonaného dokazovania, dohodu mal realizovať domiešavačmi a šoférmi spoločnosti O. P. H., ktorej konateľom v tom čase ani nebol), vysvetľuje snahu poškodeného docieľiť úhradu ním dodaného betónu a na druhej strane iba podporuje záver o naďalej realizovanom podvodnom zámere obžalovaného vylákať bez úplného zaplatenia dodávky betónu na pre neho „cudziu“ stavbu, výstavbu ktorej financovala prostredníctvom zálohových platieb spoločnosť W. R. Y. s.r.o., a to až do momentu kontroly skutočného stavu výstavby v roku 2009 a zistenia neplnenia podmienok komisionárskej zmluvy spoločnosťou O. P. H. s.r.o. a ktorý investor z dôvodu ním zisteného rozdielu medzi zaplatenými a skutočne vynaloženými prostriedkami vo výške 866.111,68 Eur od uzavretej komisionárskej zmluvy odstúpil. Tak, ako vyplýva aj zo správy z výkonu štátneho stavebného dohľadu, obžalovaný sa aj pri kontakte jeho osoby s pracovníkmi Slovenskej stavebnej inšpekcie vyjadroval k priebehu realizácie výstavby uvedeného objektu za spoločnosť O. P. H. a k subdodávateľskému zabezpečeniu stavebných a montážnych prác bez toho, aby bol konateľom tejto právnickej osoby, ktorá v čase výstavby kontrolovanej stavby ani nedisponovala oprávnením na uskutočňovanie stavieb podľa § 44 Stavebného zákona.

Na záver súdu o hodnovernosti výpovede poškodeného D. I. nemá žiadny vplyv skutočnosť, že poškodený obžalovanému vystavil faktúru za dodaný a nezaplatený (a to ani zápočtom obžalovaným poškodenému dodaných služieb) betón s časovým oneskorením, a to jednak preto, že poškodený pre súd hodnoverne vysvetlil, prečo takto postupoval (keď najskôr musel zisťovať fakturačné údaje obžalovaného ako odberateľa) a jednak preto, že porušenie účtovných predpisov zo strany poškodeného ako živnostníka pri fakturácii, hoc aj s prípadnými dôsledkami vo sfére daňových povinností podnikateľského subjektu, nemôže viesť v prejednávanej veci bez ďalšieho k záveru, že poškodený obžalovanému takýto tovar nedodal a za takých okolností, ako poškodený vypovedal v priebehu trestného konania. V tejto súvislosti súd už poukázal v rámci hodnotenia výpovede poškodeného na konkrétne súvislosti aj s ostatnými vykonanými dôkazmi, pričom osobitne posudzoval z hľadiska vierohodnosti výpovede poškodeného aj to, že z jeho výpovede pre súd nevyplynuli žiadne tendencie obžalovaného krivo obviňovať, keď tento sám od začiatku uvádzal aj okolnosti, týkajúce neskoršej snahy docieľiť plnú úhradu všetkého obžalovanému a nezaplateného betónu (a to na všetky stavby), ktoré protislužby aj pri celkovom vyčíslení dlhu obžalovaného voči nemu aj vo vzťahu k dodávkam betónu na iné stavby zohľadnil (t.j. v druhej ním vystavenej faktúre), podľa vyjadrenia poškodeného dokonca v prospech obžalovaného a dokonca pred súdom sám priznal aj fyzický útok na obžalovaného práve z dôvodu, že sa cítil jeho konaním podvedeným. Zo všetkých týchto hľadísk je preto irelevantné i to, ktorá konkrétna osoba uvedenú faktúru a podklad k nej s časovým oneskorením vyhotovila. Poškodený pritom konkrétne dodávky konkrétneho druhu betónu na stavbu C. L. H. na základe objednávky obžalovaného preukazoval jednotlivými dodacími listami, vystavenými pri každej jednotlivej dodávke betónu pre obžalovaného v období od 17.06.2008 do 17.09.2009, pričom na každom jednom tomto dodacom liste je uvedený konkrétny druh a množstvo dodaného betónu. Súd preto v nadväznosti na námietku obhajoby

nezistil absenciu týchto údajov na žiadnom dodacom liste, predloženom poškodeným a takéto zistenia nevyplývajú ani zo znalkyňou podaného odborného vyjadrenia. Pokiaľ poškodený predložil aj dodacie listy, týkajúce sa nasadenia čerpadla na betón (tieto obsahujú iné údaje, a to týkajúce sa doby čerpania), ktoré tiež obžalovanému následne s časovým oneskorením aj fakturoval, súd na tieto neprihliadal a túto poškodeným obžalovanému poskytnutú službu do opisu skutku nepojal a ani podľa § 278 odsek 1 Trestného poriadku pojať nemohol, pretože obžaloba kládla obžalovanému za vinu výlučne vylákание od poškodeného betónu v konkrétnom množstve a dodaného na konkrétnu stavbu, a nie aj iných, prípadne s tým spojených služieb. Rovnako súd postupoval aj v súvislosti s tými dodacími listami, ktorými poškodený preukazoval obžalovanému dodaný betón na iné stavby než na stavbu predmetného polyfunkčného objektu v Štúrove (betonárka, kaštieľ), prípadne na stavby neoznačené, ktoré dodávky betónu na iné stavby nie sú predmetom tohto konania, vymedzeného skutkom obžaloby.

Pri určovaní množstva a druhu obžalovaným od poškodeného podvodne vylákaného betónu, ktorý tento dodal v období od 17.06.2008 do 17.09.2009 na konkrétnu stavbu – stavbu Obchodného L. - H., súd preto vychádzal z výpovede poškodeného D. I. v nadväznosti na ním v trestnom konaní predložených dodacích listov k týmto jednotlivým dodávkam a ktoré následne hodnotil nielen jednotlivo, ale aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi, a to aj v kontexte so znaleckým posudkom znalkyne Ing. Vyšehradskej a ňou tiež podaným odborným vyjadrením k hodnote dodaného betónu, a aj listinnými dôkazmi. Znalčka pritom v podanom odbornom vyjadrení tiež posudzovala tieto dodacie listy, pričom jednotlivo poukázala na tie, ktoré sa týkajú dodávok betónu na inú než posudzovanú stavbu, prípadne sú bez označenia stavby a súčasne dodacie listy osobitne porovnávala s termínmi vykonávania stavebných prác spoločnosťou E. P. podľa jej interného stavebného denníka a poukázala aj na tie dodávky betónu, ktoré mali byť podľa dodacích listov dodané na stavbu v tých dňoch, kedy spoločnosť E. P. stavebné práce podľa predloženého denníka nevykonávala, resp. vykonávala iné práce. Súd dospel k záveru, že obsah evidencie spoločnosti E. P. o vykonaných stavebných prácach, nemôže diskvalifikovať poškodeným I. tvrdené a dodacími listami preukázané dodávky betónu na túto stavbu iba preto, že sa podľa tejto evidencie také práce na stavbe v danom čase nevykonávali. V tejto súvislosti súd poukazuje na výsledky ostatných vykonaných dôkazov, z ktorých vyplýva, že spoločnosť E. P. vstúpila s výkonom stavebných prác na stavbu v čase, keď táto už bola rozostavaná, čo potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok F. C. a táto skutočnosť vyplýva aj z ňou vedenej evidencie prác. Aj zo znaleckého posudku a odborného vyjadrenia znalkyne vyplýva, že v čase nástupu spoločnosti E. P. na stavbu došlo k zmenám v zakladaní stavby a následne táto spoločnosť s vykonávaním prác skončila z dôvodu neuhradenia dohodnutej odmeny za vykonané práce zo strany obžalovaného, pričom je z listinných dôkazov zrejmé, že vo výstave stavby sa pokračovalo ďalej. Z vykonaného dokazovania tak vyplýva, že spoločnosť E. P. počas celej doby dodávania betónu na stavbu poškodeným I. podľa dodacích listov od 17.06.2008 do 17.09.2009 nebola jediným dodávateľom stavebných prác, keď aj viacerí svedkovia (či už vodiči domiešavačov, ale svedkovia, ktorí plnili na stavbe úlohy na základe pokynov obžalovaného) vypovedali, že na stavbe sa ľudia stále menili, aj betón preberal stále niekto iný a podľa svedka H. T. na stavbe počas toho, ako sa robili základy, dokonca pracovali aj ľudia z firmy obžalovaného. Z tohto dôvodu nemôže byť vo vzťahu k jednotlivým dodávkam betónu podľa dodacích listov poškodeného I. výlučne smerodajná evidencia o vykonaných stavebných prácach, vedená spoločnosťou E. s.r.o., ktorá dokonca nespĺňa formálne ani obsahové náležitosti stavebného denníka v zmysle vtedy účinného Stavebného zákona, táto bola dokonca vedená v maďarskom jazyku a nebola ani overovaná stavebným dozorom predpísaným spôsobom.

S poukazom na vyššie uvedené tak dospel k záveru, že obžalovaný od poškodeného D. I. takto podvodne v období od 17.06.2008 do 17.09.2009 vylákal výlučne na stavbu „C. L. - H.“ betón v množstve a triede betónu nasledovne: v období od 17.06.2008 do 21. 06. 2008 betón triedy C16/20 v celkovom množstve 301,90 m³, v období od 03.07.2008 do 17.07.2008 betón v celkovom množstve 243 m³, z toho betón triedy C16/20 v množstve 232,80 m³ a betón triedy C20/25 v množstve 10,20 m³, v období od 18. 07.2008 do 10.09.2008 betón v celkovom množstve 278,80 m³, z toho betón triedy C16/20 v množstve 202,80 m³, betón triedy C20/25 v množstve 44 m³, betón triedy C25/30 v množstve 12 m³ a betón triedy C30/37 v množstve 20 m³, dňa 17.01.2009 betón triedy C30/37 v celkovom množstve 10,20 m³, v období od 28.01.2009 do 17.09.2009 betón v celkovom množstve 309,80 m³, z toho betón triedy C16/20 v množstve 3,60 m³, betón triedy C20/25 v množstve 45,20 m³ a betón triedy C30/37 v množstve 261,00 m³. Súd takto zistil, že v najväčšom množstve bol poškodeným I. dodaný najlacnejší betón triedy C16/20, hoci zo znaleckého posudku a odborného vyjadrenia znalkyne O. V. aj v kontexte s jej vypočítaním na hlavnom pojednávaní vyplýva, že využitie takéhoto druhu betónu

na vykonané stavebné práce v takomto množstve projektová dokumentácia ani predpísané stavebné postupy neodôvodňujú. Súčasne z vykonaného dokazovania nevyplýva ani to, že by obžalovaný alebo ktorákoľvek iná osoba, ktorú poveroval výkonom činností na predmetnej stavbe, tak ako súd uviedol vyššie, vyžadovala vystavenie certifikátu o kvalite dodaného betónu tak, ako by sa v súvislosti s realizáciou stavebného projektu takéhoto charakteru a rozsahu štandardne očakávalo. Uvedené podľa názoru súdu na druhej strane plne korešponduje s tými zisteniami znalkyne a tiež aj s obsahom odborného posúdenia spoločnosťou ENG2 SR, spol. s r.o. Bratislava, z ktorých vyplývajú odborné zistenia nielen vo vzťahu k hrubému odklonu výstavby stavby od schválenej projektovej dokumentácie, ktoré zmeny neboli povolené stavebným úradom, ale závady, spôsobené neodborným a nekvalitným realizovaním stavebných prác.

Pri ustálení hodnoty tohto množstva a druhu poškodeným pre obžalovaného dodaného betónu súd vychádzal z ceny, určenej odborným vyjadrením znalkyne Ing. Vyšehradskej, ktorá takto stanovila cenu betónu triedy C16/20 na 53,11 Eur/ m³ bez DPH, betónu triedy C20/25 na 56,43 Eur/ m³ bez DPH, betónu triedy C25/30 na 59,75 Eur/ m³ bez DPH a betónu triedy C30/37 na 59,75 Eur/ m³ bez DPH, a to pri sadzbe DPH vo výške 19%. Poškodený D. I. tak na základe podvodnej zámienky obžalovaného tomuto výlučne na stavbu „C. L. – H.“ dodal v uvedenom období betón v celkovej hodnote 75.071,34 Eur s DPH, z ktorého hodnota takto obžalovaným podvodne vylákaného betónu, nepokrytého uhradenými zálohami (8.298,48 Eur a 3.319,39 Eur) predstavuje sumu 63.453,47 Eur.

S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že obžaloba bola na obžalovaného prokurátorom podaná dôvodne s tým, že tento sa dopustil žalovaného skutku tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku, t.j. aj s tými skutkovými zmenami, nemajúcimi vplyv na identitu skutku, ale súčasne vyplývajúcimi z dokazovania, vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Súd pri posudzovaní skutku podľa príslušných ustanovení Trestného zákona z hľadiska jeho časovej pôsobnosti postupoval podľa § 2 odsek 1 Trestného zákona, pričom dospel k záveru, že pre obžalovaného je priaznivejší neskorší Trestný zákon, a to v jeho znení účinnom od 06.08.2024. Tento neskorší zákon je totiž pre obžalovaného priaznivejší jednak z hľadiska posudzovania výšky ním spôsobenej škody ako kvalifikačného momentu (keď podľa tohto neskoršieho Trestného zákona táto predstavuje väčšiu škodu), tiež z hľadiska trestnej sadzby (ktorá je v takom prípade 0 až 4 roky) a tiež aj z hľadiska všeobecných zásad pre ukládanie trestov.

Obžalovaný tak protiprávnym konaním, uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona (účinného od 06.08.2024 z dôvodov vyššie uvedených) z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu a objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tak, že na škodu cudzieho majetku iného obohatil (keďže vylákal dodanie betónu bez úplného zaplatenia na pre neho „cudzíu“ stavbu) tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a jeho následkom na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Obžalovaný naplnil zákonné znaky tohto prečinu aj po stránke materiálnej, pretože závažnosť jeho činu rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V danom prípade je táto určená spôsobom vykonania činu a okolnosťami jeho spáchania (keď obžalovaný seba prezentoval ako osobu vlastníka tejto stavby, stavebníka a teda je oprávnenú na uskutočňovanie tejto stavby a zabezpečovanie dodávok betónu na ňu, hoci reálne nemal žiadne právo stavby na predmetnom pozemku ako ani žiadny právny vzťah k stavebníkovi, túto podvodnú zámienku súčasne umocňujúc aj vyplatením záloh v úvodných štádiách spolupráce s poškodeným), následkami tohto činu (v majetkovej sfére poškodeného), mierou zavinenia obžalovaného ako aj jeho zištnou pohnútkou.

Súd preto uznal obžalovaného vinným na tom skutkovom a právnom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zo správ a charakteristik k osobe obžalovaného súd zistil, že obžalovaný je ženatý a otcom dvoch dospelých detí, aktuálne je dobrovoľne nezamestnaný. Súd mal u obžalovaného z obdobia pred spáchaním skutku v prejednávanej veci z karty vodiča preukázané výlučne spáchanie dopravných priestupkov, pričom zo zadovážených výpisov z evidencie priestupkov od roku 2016 mal preukázané

rovnako výlučne spáchanie priestupkov na úseku cestnej dopravy. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že odsúdený má v tomto jeden záznam – odsúdenie vo veci Okresného súdu Nitra sp.zn. 2Tk/2/2014. Súd vzhľadom na Okresným súdom Nitra oznámenú rozsiahlosť súdneho spisu sp.zn. 2Tk/2/2014 vychádzal zo zadováženého rozsudku v označenej trestnej veci z 18.06.2025, keďže súčasne aj z priebežných správ o stave tohto trestného konania, ktoré boli v prejednávanej veci priebežne zadovážované, vyplývalo jednoznačne, že išlo o prvé v tej veci odsudzujúce rozhodnutie obžalovaného. Súd tak zistil, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 2Tk/2/2014 z 18.06.2025, bol obžalovaný uznaný vinným z pokračovacieho zločinu daňového podvodu podľa § 277a odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona (v znení účinnom od 06.08.2024) s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona, v časti spáchaného samostatne a v časti spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a v časti podľa § 138 písmeno i) Trestného zákona (spáchaným v celkom 93 bodoch ako čiastkových útokoch). Za to mu Okresný súd Nitra uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov (s použitím § 277a odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno j), písmeno p) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e) Trestného zákona), jeho výkon podmienčne odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 5 rokov a obžalovanému súčasne uložil povinnosť zamestnať sa a v priebehu skúšobnej doby preukazovať svoje zamestnanie a zdroj svojho príjmu a aj podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 6 Trestného zákona s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno f) Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu alebo člena štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku, vedúceho podniku zahraničnej osoby, vedúceho organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby alebo prokuristu na dobu 5 rokov. Z uvedeného vyplýva, že vo vzťahu k uvedenému odsúdeniu obžalovaného prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu. Výkon probačného dohľadu nad obžalovaným toho času realizuje probačný a mediačný úradník Okresného súdu Nové Zámky od 24.06.2025, pričom z jeho priebežnej správy vyplýva, že obžalovaný s probačným a mediačným úradníkom spolupracuje, na výkon probačného dohľadu sa dostavuje v stanovených termínoch, preukazuje zdroj svojho príjmu s tým, že dosiaľ nesplnil povinnosť zamestnať sa, ale mal byť sa v dohľadnej dobe zamestnať v spoločnosti svojich synov.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, jeho správanie po spáchaní činu a ostatné zákonné kritériá.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona (t.j. pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, keďže súd z tohto obdobia nemá preukázané spáchanie žiadneho takého protiprávneho konania obžalovaného, ktoré by bolo s pojmom vedenia riadneho života v rozpore) a tiež aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno p) Trestného zákona (keď súd dospel k záveru, že trestné stíhanie obžalovaného v prejednávanej veci bolo vedené neprimerane dlho, keď len obžaloba bola na obžalovaného podaná až takmer po 14 rokoch, pričom predovšetkým z priebehu prípravného konania, ale ani z priebehu následného konania pred súdom nemožno vyvodiť záver, že by takúto neprimeranú dĺžku trestného konania zaviniel obžalovaný alebo jeho obhajca). Súd súčasne u obžalovaného zistil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu).

Súd následne podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na prevahu poľahčujúcich okolností, zistených u obžalovaného, ako aj na mieru závažnosti u obžalovaného zistených poľahčujúcich okolností a priťažujúcej okolnosti. Súd obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nitra sp.zn. 2Tk/2/2014 z 18.06.2025, a podľa zákonného ustanovenia, vzťahujúceho sa na trestný čin najprísnejšie trestný, t.j. podľa § 277a odsek 3 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 3 až 10 rokov a následne zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby z dôvodu reálneho súbehu zločinu a prečinu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona o jednu tretinu, t.j. na 13 rokov a 4 mesiace trestu odňatia slobody.

Súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t.j. vo výmere 3 roky. Pri rozhodovaní o výmere trestu súd na jednej strane zohľadňoval spôsob spáchania a následky oboch trestných činov, za ktoré mu v prejednávanej veci ukladal súhrnný trest, ale súčasne nevyhnutne aj dĺžku doby, ktorá bez zavinenia obžalovaného uplynula od spáchania trestného činu v prejednávanej veci. V tejto súvislosti súd osobitne prihliadal i na to, že zo zbíhajúcich

sa trestných činov je nielen z hľadiska zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ale aj z hľadiska následku v podobe výšky spôsobenej škody prísnejším práve zločin daňového podvodu, v prípade ukladania trestu za ktorý Okresný súd Nitra obžalovanému ukladal dokonca trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby použivúc moderačné ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona. Aj súd v prejednávanej veci je toho názoru, že pokiaľ sa má dosiahnuť účel trestu, sledovaný Trestným zákonom, musí byť ukladaný v takom časovom horizonte od spáchania trestného činu, aby reálne pôsobil na obžalovaného sankčne nápravným účinkom, zabránil mu v páchaní trestnej činnosti v budúcnosti a ochránil spoločnosť pred jej páchaním zo strany obžalovaného a súčasne aby dostatočne vyjadril jeho morálne odsúdenie spoločnosťou a aj iných odradil od páchania trestnej činnosti. Pokiaľ však súd v prejednávanej veci rozhodoval o treste po viac ako 16 rokoch od spáchania trestného činu, je v súlade s vyššie uvedeným účelom trestu nevyhnutné túto skutočnosť posudzovať v prospech obžalovaného. Súd v prejednávanej veci preto zohľadniac fakt, že Okresný súd Nitra považoval za primeraný u obžalovaného za spáchanú trestnú činnosť, ktorú prejednával, trest odňatia slobody v uvedenej výmere, za skutok, obžalovaným spáchaný v období rokov 2001 až 2005, ktorým naplnil znaky pokračovacieho zločinu daňového podvodu podľa § 277a odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, mal súd v prejednávanej veci aj za s ním v reálnom súbehu spáchaný prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona dostatočný a účel trestu u obžalovaného spôsobilý splniť súhrnný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t.j. vo výmere 3 roky.

Aj súd v prejednávanej veci mal za to, že sú splnené podmienky pre podmienený odklad výkonu takto uloženého trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, ktorý predovšetkým tiež reflektuje dĺžku doby, ktorá od spáchania trestnej činnosti obžalovaného uplynula, a to tak, aby bol dosiahnutý nielen účel trestu, ale tiež vytvorené podmienky pre úhradu obžalovaným spôsobenej škody. Súd preto pri probačnom dohľade tiež určil skúšobnú dobu v maximálnej dĺžke 5 rokov a zopakoval aj osobitné povinnosti ako príkazy v rámci probačného dohľadu, ktoré boli pôvodne obžalovanému uložené aj Okresným súdom Nitra. Súd tak podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona uložil obžalovanému príkaz sa v skúšobnej dobe zamestnať a súčasne aj príkaz v ust. § 51 odsek 4 Trestného zákona demonštratívne neuvedený, a to počas skúšobnej doby preukazovať zdroj svojho príjmu. Súd súčasne zopakoval aj uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 odsek 1, odsek 2, odsek 6 Trestného zákona tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktorého uloženie odôvodnila zbiehajúca sa trestná činnosť, z ktorej spáchania bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 2Tk/2/2014 z 18.06.2025, ktorého výrok bol podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona v rámci ukladania súhrnného trestu zrušený. Súd je toho názoru, že uvedená kombinácia podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom aj so špecifickými podmienkami tohto probačného dohľadu v kombinácii s vedľajším trestom zákazu činnosti vytvorila podmienky pre vedenie riadneho života obžalovaným a zadovážovanie zdrojov príjmov legálnym spôsobom z pracovného pomeru, čím súčasne bude vytvorený predpoklad aj pre úhradu ním spôsobenej škody.

Poškodený D. I. v prípravnom konaní do skončenia vyšetrovania, t.j. včas uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 73.455,02 Eur. Poškodený síce tento nárok na náhradu škody uplatnil aj v civilnom procese podaním osobitného návrhu na Okresnom súde Nové Zámky, avšak v čase rozhodovania súdu v prejednávanej veci bolo predmetné civilné konanie, na Okresnom súde Nové Zámky vedené pod sp.zn. 5C/185/2010 stále prerušené. Vzhľadom na skutočnosť, že súd na základe vykonaného dokazovania ustálil výšku obžalovaným v prejednávanej veci spôsobenú škodu na sumu 63.453,47 Eur, spočívajúcu v hodnote obžalovaným podvodne vylákaného a neuhradeného betónu tak, ako je vyššie uvedené, a to bez dopravy a nasadenia čerpadla (čo ani nebolo predmetom skutku podľa obžaloby prokurátora), súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal k jej náhrade a poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku na civilný proces. Poškodenému bola pritom uvedená škoda spôsobená ako fyzickej osobe – živnostníkovi, avšak v čase rozhodovania súdu o tomto nároku súd z aktuálneho výpisu zo živnostenského registra zistil, že poškodený ako živnostník ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch živnostenského podnikania. Z tohto dôvodu súd obžalovanému uložil povinnosť podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku túto škodu poškodenému nahradiť ako fyzickej osobe – nepodnikateľovi.

Vyhlásený rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).